

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,
Ik heb twee mededelingen :

1. op maandag 2 juli 2001 is er het werkbezoek van de provincieraad. Er ligt een programma op de banken. Inschrijven kan ter Griffie uiterlijk tot 22 juni. Het is een traditioneel werkbezoek bij het begin van de zomer.
Voor overmorgen – het werkbezoek van het bureau – zijn de schikkingen genomen ;
2. zowel de deputatieleden als de leden van de commissie Cultuur krijgen in de loop van de zitting een brief, gericht door de vertegenwoordiger van de provincie Oost-Vlaanderen in de raad van bestuur van het Forum, om u toch nog enigszins een aantal bedenkingen vanwege de vertegenwoordiger – ikzelf dus – mee te delen in verband met de stand van zaken op dit moment zodat u nog wat beter voorbereid zijt. Ik meen dat we morgen zitting hebben met de heer Mortier.

Dat zijn de twee mededelingen.

De brief zal u in de loop van de zitting bezorgd worden. Hij is gericht aan de gouverneur-voorzitter van de deputatie en aan gedeputeerde Van Der Meiren, belast met Cultuur, maar de kopij gaat naar de eerste gedeputeerde, naar de leden van de deputatie en ook naar alle leden van de commissie Cultuur, niet in het minst naar mevrouw de voorzitter van die commissie.

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN MEVROUW K. VAN GREMBERGEN IN VERBAND MET DE BRANDVEILIGHEID IN PROVINCIALE DOMEINEN EN GEBOUWEN

Mevrouw Van Grembergen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Naar aanleiding van de brand in FantasiaLand in Duitsland ben ik mij een aantal vragen beginnen te stellen rond de brandveiligheid in de provinciale domeinen en de gebouwen, dit niet zozeer naar de attesten van de brandweer van de NVBB, want ik heb er alle vertrouwen in dat dat wel in orde zal zijn, maar wel naar een aantal praktische zaken.

Stel nu dat in dit gebouw een brand uitbreekt, zijn er dan mensen opgeleid om de externen - de bezoekers, de mensen die hier nodig zijn voor een aantal papieren of wij, de raadsleden - te begeleiden bij die brand ?

Een tweede vraag is de volgende.

In het domein Puyenbroeck zijn er zodanig veel in- en uitgangen, verschillende delen en verschillende structuren. Zijn er daar mensen die praktisch opgeleid zijn om de opkomst van de brandweer te begeleiden zodanig dat de tijdsspanne, die toch heel cruciaal is bij een brand of ongeval, toch onderbouwd is ?

Ik vraag mij dus af wat ik mij moet voorstellen rond veiligheid, evacuaties, alarmering, interventies en al wat daarmee te maken heeft ? Hoe zit het in de gebouwen en de domeinen ?

Deze vragen stel ik echt gewoon uit bezorgdheid.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Voorzitter, Collega's,

Om de veiligheid van de gebruikers en de bezoekers van onze provinciale gebouwen te garanderen, en ook de brandveiligheid is daar een zeer belangrijk aspect van, worden er op verschillende niveaus maatregelen genomen.

DEBATTEN

Bij het ontwerpen en optrekken van nieuwe gebouwen voldoen wij aan de wet van 1997. De bestaande gebouwen zijn een probleem. Meestal voldoen ze niet aan de wet van 1997 en is het financieel praktisch onmogelijk om volledig aan die wet tegemoet te komen omdat we daarbij vlug over een paar tientallen miljoenen spreken. Mercator is er een voorbeeld van.

In onze gebouwen werd praktisch overal een passende signalisatie en veiligheidsverlichting aangebracht. Ook dat is een zeer dure grap. Als een school moet uitgerust worden met noodverlichting die gaat branden op het moment dat de elektriciteit uitvalt of wanneer er brand is, dan spreekt men vrij vlug over een paar miljoen. Die groene noodverlichting is ook hier aanwezig boven de deuren. Als je de pijlen volgt, raak je normaliter veilig buiten.

Maar er is meer gebeurd. Ik citeer de doelstelling geformuleerd in het globaal preventieplan inzake welzijn op het werk, interne milieuzorg en duurzaamheid : "De hoofddoelstelling is dat het bestuur de veiligheid kan waarborgen van zijn personeelsleden, zijn leerlingen en de bezoekers in zijn gebouwen. De infrastructuur op zich moet voldoende waarborgen bieden en er moeten interne noodplannen zijn waarvan de procedures regelmatig worden ingeoefend. Jaarlijks moet minstens een evacuatieoefening worden gehouden en per gebouw moet een interventiedossier beschikbaar zijn voor de brandweer". Tot zover de theorie geformuleerd in ons preventieplan.

In het globaal preventieplan zijn bovendien een aantal acties voorzien. Met betrekking tot het provinciaal onderwijs ben ik momenteel ongeveer rond met een bezoek aan alle schoolgebouwen om te inventariseren wat er op het vlak van gebouweninfrastructuur moet gebeuren en een van de voorname aanwezigen daarbij is onze milieuambtenaar, mijnheer De Tollenaere. Ik ben soms onheus tegen hem omdat ik weet dat hij, telkens hij mijn bureau binnenkomt, een dossier op tafel legt met minstens zes nullen, en dan hebben we geluk. Hij kan er niet aan doen, maar het verleidt mij telkens tot uitspraken als : "Mijnheer De Tollenaere, u moet mij niet alleen de problemen signaleren, u moet mij ook betaalbare oplossingen aanreiken. Ook dat is uw job, zodanig dat ik u niet te veel zie". In ieder geval, hij vergezelt mij bij de schoolbezoeken en hij is ook maandelijks aanwezig op het HOC dat geleid wordt door collega Vercamer en waar binnen het personeelsstatuut elke keer aandacht besteed wordt aan die veiligheid. Hij is trouwens vergezelt door de arbeidsgeneesheer die ook nog zijn duit in het zakje doet en meestal duiten uit ons zakje haalt.

De praktische acties.

De grote stookplaatsen zijn met alarmsystemen uitgerust, meestal gekoppeld aan telefonie en rechtstreeks verbonden met de brandweer.

Er zijn keuringsprogramma's met betrekking tot de elektriciteitsinstallaties. Ook dat kost veel geld. Er zijn een aantal scholen van ondertussen 20, 30 jaar oud, waar de ganse elektriciteitsinstallatie moet vernieuwd worden, maar ook deze worden regelmatig gekeurd.

Op de meeste locaties hebben we een intern noodplan. Om een beginnende brand aan te pakken werden daar waar nodig ook interventieploegen gevormd. In de scholen is dat het geval en ook in dit huis. We hebben een soort "pompiers eerste fase", een totaal van 275 personen die scholing hebben gevolgd, ook EHBO en die regelmatig oefeningen houden.

Dat is in grote lijnen wat op dat vlak gebeurt. Er kan allicht nog meer, maar binnen de mogelijkheden die we hebben, doen we zeker het maximum.

VRAAG VAN DE HEER T. VEYS BETREFFENDE DE DEELNAME VAN DE PROVINCIERAADSLEDEN AAN DE JAARLIJKSE SPORTDAG VAN HET PROVINCIEPERSONEEL

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

In het personeelsblad Pro Info vernam ik dat op vrijdag 15 juni 2001 in het provinciaal domein Puyenbroeck de jaarlijkse sportdag voor de personeelsleden van het provinciebestuur Oost-Vlaanderen plaatsvindt. Ik vroeg me af of de provincieraadsleden ook werden uitgenodigd om hieraan deel te nemen. Enige navraag leerde mij dat dit niet het geval is. Ik wens evenwel een pleidooi te houden om deze sportdag ook open te stellen voor de leden van de provincieraad.

Er zijn verschillende redenen voor mijn pleidooi. Eerst en vooral is er natuurlijk een persoonlijke interesse, maar belangrijker is natuurlijk het gegeven dat het nooit kwaad kan dat een provincieraadslid zich ook van zijn sportieve zijde laat zien. Daarenboven zou een deelname van de provincieraadsleden niet alleen een waardering betekenen voor het initiatief, maar tevens zou dit de band vergroten tussen de leden van de raad en het provinciepersoneel, hetgeen iedere deskundige in personeelsbeleid alleen maar kan toejuichen. Nu beperkt het contact zich trouwens vaak tot een ontmoeting op een of andere commissie of vergadering.

Ik vermoed dat mijn voorstel geen extra belasting inhoudt voor de organisatoren en ook geen zware financiële ingrepen vergt van het provinciebestuur. Het zou mij trouwens verwonderen mochten alle 84 raadsleden in training op het appel zijn. Vandaar mijn vraag of de provincieraadsleden in de toekomst kunnen deelnemen aan de jaarlijkse sportdag van de provincie Oost-Vlaanderen.

In de rand daarvan vroeg ik mij af of ook de heren gedeputeerden zich op sportieve wijze zullen outen ?
Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega. Mijnheer Verleyen, u gaat zich zonder twijfel inschrijven ?

De heer gedeputeerde Verleyen

Voorzitter, ik denk of hoop dat het laatste in de sfeer van de privacy wetgeving valt en ik dus niet moet antwoorden voor wat de individuele gedeputeerden betreft. Ik neem aan dat ze de sport naar best vermogen beoefenen.

Nu, concreet over de vraag van de interpellant. Ik wil hem bedanken omdat hij onze aandacht heeft gevestigd op deze mogelijkheid. Ik moet eerlijk bekennen dat we er vroeger nooit eerder aan gedacht hebben. Een van mijn voorgangers heeft eens het idee geopperd om in het provinciehuis een soort gymnasium te installeren om de raadsleden de mogelijkheid te geven te sporten, een beetje in navolging van wat in de parlementen gebeurt. Daar is ook een sportleraar ter beschikking om de heren en dames parlementairen bij te staan in hun pogingen om zich sportief onledig te houden. Het werd afgeblazen omwille van te weinig ruimte en wellicht ook omwille van het financiële aspect. Ik spreek me niet uit over het enthousiasme bij de individuele raadsleden. Dat zal bij de ene allicht groter zijn dan bij de andere en misschien moeten we ook een geneesheer aanduiden om eventuele risico's te vermijden. Het gebeurt nogal eens dat men onvoorbereid en met heel wat enthousiasme gaat sporten en dan geconfronteerd wordt met de man met de hamer.

Alle gekheid op een stokje, Voorzitter, ik denk dat het een goed voorstel is. Wij gaan het in overweging nemen. Ik zie geen enkel bezwaar, maar dit jaar is het praktisch niet meer te realiseren omwille van het feit dat het gebeuren begeleiding en ruimte vraagt en dat zowat iedereen verdeeld is over de mogelijke sportstructuren. Mijn voorstel is dat wij volgend jaar die zaak proberen te realiseren.

VRAAG VAN DE HEER M. PAUWELS BETREFFENDE HET ONTWERP VAN ERFPACHTOVEREENKOMST MET BETREKKING TOT HET IN ERFPACHT GEVEN VAN EEN GEDEELTE VAN HET GROOT-SEMINARIE AAN DE VLERICK HOGESCHOOL

De heer Pauwels

Geachte Collega's,

In verband met het ontwerp van erfpachtovereenkomst tussen de provincie Oost-Vlaanderen en de Vlerick Hogeschool had ik een aantal informatieve vragen aan de bevoegde gedeputeerde.

1. Werd er voldoende overleg gepleegd met de huidige organisaties die zich in het Groot-Seminarie bevinden ?
2. De jaarlijkse pachtprijs.

Ik merk in het ontwerp van erfpacht dat momenteel de jaarlijkse pachtprijs is vastgesteld op 239 960 euro. Dat is ongeveer 9 500 000 BEF.

DEBATTEN

Wanneer wij een ruwe schatting maken van de oppervlakte dan denk ik dat we toch vlug aan 8 500 m² nuttige vloeroppervlakte zitten die via de erfpacht ter beschikking zou gesteld worden aan de Vlerick Hogeschool en dat betekent eigenlijk dat de erfpacht op nog geen 1 100 BEF per m² per jaar zou komen. Ik heb eventjes nagevraagd bij een aantal immobiliënkantoren in het Gentse en daar spreekt men toch vlug over 3 000 à 4 000 BEF/m² voor het huren van bureelruimte. Ik vroeg me af wat de factoren zijn die aan de basis liggen van het feit dat die prijs zo sterk afwijkt van de commerciële markt.

3. Is er voldoende rekening gehouden met de behoeften inzake bureelruimte voor de provinciale administratie ? Het zou jammer zijn mochten wij binnen afzienbare tijd zelf geconfronteerd worden met een nood aan bureelruimte. Personeelsleden zeggen mij dat eigenlijk al elke vierkante meter in het PAC in beslag is genomen. Is er voldoende rekening gehouden met de toekomstige behoeften die wij zelf als provincie hebben ?
4. Bij dossiers als de Boerekreek (Sint-Laureins), de Pelikaanstraat (Gent) en de Bank van de Arbeid (Gent) hebben wij als provincie de volledige onteigeningsprocedure moeten doorlopen vanwege de hogere overheden om het patrimonium te verwerven zonder mededinging. Ik vraag mij af, nu wij zèlf eigendom en patrimonium in erfpacht geven, of wij ook niet de mededinging moeten laten spelen. Met andere woorden, is dit wettelijk ? Is het in het kader van een goed bestuur niet wenselijk dat de concurrentie kan spelen, zeker gezien de prijs die gevraagd wordt ?
5. Betekent dit dat wij als provincie dan ook kunnen ingaan op andere vragen van organisaties en instellingen die eventueel op zoek zijn naar bijkomende of nieuwe huisvesting?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Voorzitter, Collega's,

Het is bij openbare besturen gebruikelijk dat vervreemding, verhuring van patrimonium, gebeurt op basis van een schattingsverslag. Dat is ook hier gebeurd. Het is in casu de ambtenaar, de ontvanger van het 2e registratiekantoor Gent die de prijs heeft bepaald voor het canon dat tegenover de erfpacht zou moeten staan. Ter informatie geef ik u de verschillende bedragen : voor een periode van 30 jaar suggereert de ambtenaar 13 000 000 BEF, voor 40 jaar 11 125 000 BEF en voor 50 jaar 9 680 000 BEF, wat u daarnet herleidt hebt tot ongeveer 9 500 000 BEF. Het laatste bedrag werd voorgesteld.

Bij de bepaling van een dergelijk canon mag je natuurlijk niet vergeten dat er een aantal verplichtingen zijn die niet spelen in de vergelijking die je daarnet hebt gemaakt. In onderhavig geval zijn alle eigenaarskosten en alle huurlasten ten laste van diegene die de erfpacht krijgt. Bovendien zijn goed uitgeruste kantoren, want daar gaat het over bij de immobiliënkantoren, nu niet bepaald de kwalificatie die je kunt plakken op het seminarie zoals het er momenteel bijstaat. Ten bewijze daarvan : de investeringslast die de Vlerick School op zich neemt vooraleer in te trekken in het seminarie zal 284 000 000 BEF bedragen. Ik neem aan dat een dergelijke inspanning niet moet gedaan worden bij het huren van kantoren. Hierdoor wordt de vergelijking helemaal scheef getrokken.

Nu de concrete vragen.

1. Er is geregeld overleg geweest, zowel officieel als officieus, tussen de bisschop van Gent en de betrokken gedeputeerden, de gouverneur en de ambtenaren die de dossiers begeleidden.
2. Het bepalen van het canon heb ik reeds uitgelegd. Het wordt gewoon bepaald op basis van de schatting van de ontvanger van het tweede kantoor registratie van Gent.
3. De provinciale behoeften worden niet beïnvloed door de operatie om de eenvoudige reden dat het infrastructuur is die we momenteel ook niet bezitten. Het zijn eigenlijk de diensten van het bisdom die verhuizen en het zijn diezelfde lokalen die opnieuw ter beschikking worden gesteld van een mogelijk nieuwe erfpachter. Er verandert eigenlijk niks.

Wij kunnen trouwens met een aantal diensten in het seminarie aanwezig blijven, diensten die trouwens op termijn verhuizen. Daarbij denk ik aan de sportdienst en aan VLABUS, die normaliter naar het Huis voor de Sport gaan.

Hetzelfde is waar voor het Huis van de Economie. De economische diensten die er gehuisvest zijn, gaan normaliter weg op het moment dat het Huis van de Economie in orde is en daar hebben we zeker nog ruimte beschikbaar.

4. De concurrentie. Het provinciaal patrimonium wordt niet vervreemd. Het wordt tijdelijk in erfpacht gegeven aan derden en je moet rekening houden met de bestemming op het gewestplan in casu openbaar nut. Er zijn dus niet veel partijen waarmee je kunt onderhandelen. Het is bovendien zo dat het in het geval van dit patrimonium een bewuste keuze is van de provincie om met die welbepaalde partner in zee te gaan.
5. Er zijn inderdaad een aantal maatschappijen die tijdelijk, onder huurcontract of occasioneel, gebruik maken van infrastructuur van de provincie. Voor het onderwijs is een reglement uitgewerkt waarbij derden kunnen gebruik maken van sportinfrastructuur, van een klas om in te vergaderen, enz.
In de abdijsschool van Dendermonde hebben we bijvoorbeeld onderdak gegeven aan basiseducatie. Tot daar ons antwoord.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde.

Ik zou de raad willen voorstellen om het punt 40 over Mercator te behandelen na de eerste zes punten, dus als punt 7, uit hoffelijkheid tegenover de ambtenaren en de pers en de mensen die denk ik speciaal daarvoor zijn gekomen. Is er bezwaar vanwege de raad dat ik de agenda op die manier wijzig ? Is dat een te grote toegeving aan de hoffelijkheid ? Mag ik dan straks punt 40 als punt 7 behandelen ? Ik dank de raad.

De punten 2, 3 en 4 zijn op mijn voorstel ingebracht. Ik heb zowel in de centrale commissie, als in de eerste commissie, als in het bureau gezegd dat ik tegenover de zitting van 10 mei in zekere mate de rechten handhaaf van de gedachte dat die zitting verlopen is volgens de formele en inhoudelijke regels. Het bureau heeft mij daarin gesteund en ik heb die steun ook elders ondervonden. Maar aan de andere kant begrijp ik zeer goed de kritiek en de klachten. Ik gebruik in dat verband het woord amande honorable. Honorable in die zin dat ik meen, zoals gezegd in mijn brief aan u, dat normaal het geheel formeel juridisch en inhoudelijk verdedigbaar is, maar dat het geen goed debat was en hiermee citeer ik iemand die zich toen heeft onthouden, namelijk mijnheer Lootens. In elk geval was het debat in strijd met de principes die ik, toen u mij zonder betwisting heeft herkozen, op 20 oktober zelf naar voren heb gebracht.

Ik vraag aan de raad, mede gesteund door het bureau, de instemming om eerst en vooral de beslissingen van de provincieraad van 10 mei 2001 over volgende punten in te trekken.

PUNT 2

INTREKKING VAN DE BESLISSINGEN VAN DE PROVINCIERAAD VAN 10 MEI 2001 OVER VOLGENDE PUNTEN :

- **GOEDKEURING VAN HET BELEIDSPROGRAMMA 2001-2006 INCLUSIEF DE ALS SUBAMENDEMENT GEKWALIFICEERDE MEERDERHEIDSAMENDEMENTEN**
- **VERVALLENVERKLARING VAN DE AMENDEMENTEN OP DE EERSTE REEKS BEGROTINGSWIJZIGINGEN 2001 (VAN AUTREVE EN VEYS)**
- **GOEDKEURING VAN DE EERSTE REEKS WIJZIGINGEN AAN DE PROVINCIEBEGROTING 2001**

Kan de raad instemmen met de intrekking van deze punten ? Vraagt daarover nog iemand het woord na de besprekingen die we hebben gehad in het bureau, de eerste commissie en de centrale commissie ? Niemand ?

Mag ik globaal stemmen over de intrekking van die punten ?

Stemming

PUNT 3

GEAMENDEERD BELEIDSPROGRAMMA 2001-2006 (CFR. BESLISSING COMMISSIE AD HOC GELIJKEKANSENBELEID VAN 11 JUNI 2001)

Ik meen dat er in dat verband een voorstel van de deputatie is na een deliberatie genomen door de commissie Gelijke Kansen na de aankondiging van mijn brief, die ik daarstraks reeds vernoemde. Vraagt daarover iemand het woord ? Meteen de deputatie of bent u in het bezit van de amendementen ? Ik

DEBATTEN

meen dat de deputatie zelf twee amendementen voorstelt in verband met de voorstellen van de commissie gelijke kansen. Vraagt iemand het woord ?

Mevrouw Storms

Collega's,

Als een van de indiensters van een van de twee amendementen wil ik graag nog iets zeggen over het verloop van de hele kwestie tijdens de provincieraad van 10 mei. Toen ik bij de bespreking van de beleidsverklaring een opmerking had gemaakt in verband met het gelijkekansenbeleid en eigenlijk aandacht vroeg voor niet enkel de verhouding man/vrouw, maar ruimer wilde gaan naar andere doelgroepen toe, naar allochtonen, naar mensen met een handicap, was ik blij verrast toen ik vaststelde dat een collega van Agalev en een collega van de SP eigenlijk dezelfde bezorgdheid deelden als ikzelf. Ingaande op de oproep die de voorzitter bij het begin van dit provinciejaar had gelanceerd ten aanzien van de jongeren, ten aanzien van de nieuwkomers die wij alle drie zijn, ten aanzien van de vrouwen die wij ook alle drie zijn, vond ik het een goed idee de handen ineen te slaan en samen een amendement in te dienen. Iedereen kent het verdere verloop.

Ik wil toch een tweetal zaken daarover zeggen. Ik betreur enorm de wijze waarop de coalitie, de meerderheid, heeft gereageerd op een amendement dat ingediend werd over de partijgrenzen heen, over de grens zelfs van oppositie/meerderheid. Ik betreur enorm de manier waarop de meerderheid heeft gereageerd op de overschrijding van de grens meerderheid/oppositie. Die grens is blijkbaar heilig. Voor ons is die grens niet heilig.

Ik betreur ook enorm de manier waarop het debat is gevoerd en ik weet dat ik daarin niet de enige ben. Maar ik stel enorm de verzoenende houding die de voorzitter heeft aangenomen op prijs. Dat is ook de reden waarom de intrekking zonder meer is goedgekeurd. Het belangrijkste voor ons is, en ik denk dat dit ook geldt voor mijn collega's, dat uiteindelijk de deputatie beslist heeft om toch het amendement op te nemen in de beleidsverklaring, spijtig genoeg na een klacht en na een intrekking én met toevoeging "vanuit een geïntegreerde beleidsvisie". Ik denk dat dit het belangrijkste is, dat is de les van vandaag. Uiteindelijk hebben wij heel wat moeten omzeilen, maar hier primeert dat het gelijkekansenbeleid eindelijk zijn kansen krijgt in het provinciale beleid en daar gaat het om, het gaat om politiek, het gaat om beleid voeren.

Hoewel het nu is opgenomen in de beleidsverklaring, zijn er nog een aantal punten waarin wij ons niet kunnen vinden. Als de beleidsverklaring in zijn totaliteit wordt voorgelegd, kan er spijtig genoeg nog niet van de oppositie of van mijn fractie alleszins, verwacht worden om het volledig goed te keuren. Dit aspect heeft onze goedkeuring omdat het er uiteindelijk wel dankzij ons, de drie meisjes of de drie dames, is ingekomen.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Dankuwel, Collega Storms. De verantwoordelijke gedeputeerde, Mijnheer Van Der Meiren. Ik begrijp dat in het punt de twee amendementen begrepen zijn die door de deputatie werden overgenomen van de beraadslaging van de commissie gelijke kansen van maandagavond. Zo is het ?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter, Collega's ,

Ik had me voorgenomen hierover geen woord meer te zeggen omdat ik dacht dat alles uitgepraat was. Blijkbaar is het nodig om nog een zure oprisping te laten horen, hetgeen ik niet neem. En ik wens met klem te protesteren tegen het feit dat gesteld wordt dat wij nu eindelijk met een gelijkekansenbeleid beginnen. Laat ons dit nog wijten aan de onervarenheid van iemand die allicht het verleden van dit huis en het beleid in dit huis onvoldoende kent. Het is een uitspraak die een blaam is voor al die diegenen die jaren geprobeerd hebben het beleid ook op het vlak van gelijke kansen gestalte te geven. Ik daag u hier en onmiddellijk uit één concreet voorbeeld te geven dat wij in het verleden dit beleid geen gestalte zouden hebben gegeven. Als u denkt dat we hebben moeten wachten op dit spijtig incident om nu eindelijk eens werk te maken van gelijke kansen ! Ofwel is dit een onvoorstelbare zelfoverschatting, ofwel is dit, en ik zal het maar aan het laatste wijten, een gebrek aan inzicht in de politiek zoals die binnen deze raad met vrij grote unanimiteit over meerderheid en oppositie heen zeer nuttig werk hebben verricht en, Voorzitter, wij beiden weten zeer goed waarover wij praten.

Het neemt niet weg, en dit onderstreept het democratisch gehalte van deze raad ook, dat de rol die door de commissie is gespeeld een bijzonder nuttige en een bijzonder goede rol is geweest. Een rol die wij trouwens in het verleden sinds jaar en dag via onze commissies hebben gespeeld, althans in de sectoren waarover ik enigszins mee mag oordelen. Als u ooit eens een paar uur tijd hebt, wil ik wel eens privé uitleggen vanwaar wij komen met het welzijnsbeleid binnen deze provincie en hoe dit tot stand is gekomen. Het is in de allereerste plaats het werk geweest van de commissie welzijn die reeds jaren over meerderheid en oppositie heen met concrete voorstellen is gekomen die hetzij onmiddellijk door deputatie, hetzij in ieder geval in deze raad telkens met een zeer grote meerderheid zijn gestemd. Dit moest mij écht van het hart.

Voor de rest wens ik de commissie Gelijke Kansen van harte geluk met het bereikte resultaat. Het toont aan dat ze op een goede manier bezig is. Maar u mag er, echt waar, geen misbruik van maken door te zeggen dat we op deze vergadering hebben moeten wachten om nu eens eindelijk met een gelijkekansenbeleid van start te gaan. Dat is echt niet waar.

Applaus

De heer Lockefefer

Net zoals gedeputeerde Van Der Meiren, was ook ik eigenlijk niet van plan om tussen te komen, maar het begrip "zure oprisping" was er toch iets te veel aan. Was iets te ...

De heer voorzitter

... was iets te zuur.

De heer Lockefefer

Inderdaad. Ik heb vier jaar in de commissie Gelijke Kansen gezeten tijdens de vorige legislatuur en ik beken eerlijk dat er wat werd aangemodderd. Ik ga er niet verder op in. Ik wil wel te gepasten tijde een evaluatie geven en ik onderschrijf datgene wat collega Storms zegt volledig. Het feit dat zij nieuw is in deze raad is geen schande. Het feit dat zij niet alles kan inschatten zoals het hier vier à vijf jaar geleden aan toe is gegaan, is geen fout, integendeel.

Ik wou er alleen maar aan toevoegen dat het feit dat de voorzitter deze punten opnieuw aan de raad voorlegt, hem alleen siert.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dankuwel.

Ik denk dat als we dit nu stemmen, we het geheel van het beleidsprogramma stemmen, inclusief de twee amendementen. Ik wil dat even duidelijk stellen voor iedereen.

Wiens vinger zie ik daar nog ?

De heer Joris

Voor ik tot de kern van de zaak kom, zou ik er toch nog eventjes willen op wijzen dat uw reactie op de vraag over sport van mijn collega en vriend Tanguy Veys, wel degelijk in tegenspraak is met de gelijkheid en het respect voor mensen die een beetje anders zijn in allerlei opzichten dat jullie met de mond belijden ...

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, wat dat betreft, sta ik persoonlijk, maar dan alleen op dat gebied, naast mijnheer Veys.

De heer Joris

Dank u.

Als wij op die manier zouden lachen of gniffelen wanneer een homosexueel, een migrant, een dame of een gehandicapte het woord nam, dan zou de verontwaardiging, terecht, algemeen zijn ...

De heer voorzitter

Maar nu toch het onderwerp. Mijnheer Veys zit nu zèlf te lachen. Komaan, of ik word weer kwaad.

De heer Joris

Dit moest mij eventjes van het hart.

Bij de vele doelgroepen die in dit beleid, in dit punt behandeld werden, is er in onze ogen eigenlijk slechts één groep die terecht op zo een beleidswijziging aanspraak zou kunnen maken en juist die groep is helemaal niet aan bod gekomen : de gehandicapten. Al de andere groepen kun je volgens mij niet in dezelfde categorie rangschikken.

Als je er bijvoorbeeld eens aan denkt hoe een provincieraadslid in een rolstoel tot in deze zaal zou moeten komen via het liftje, dat bij mij altijd de gedachte opwekt aan de laatste uren van de koers waar je helemaal niet met de rolstoel in kunt. Als er ergens nog een lange weg te gaan is, is het klaarblijkelijk op dat vlak.

Nu eventjes over de zogenaamde discriminaties van holebi's, migranten, vrouwen, enz. die weggewerkt zouden moeten worden. Tijdens de voorbije discussies heb ik vaak gedacht aan het verhaaltje waarmee een Amerikaans journalist politici typeerde. Hij zei dat een politicus iemand is met wie je gaat roeien in een roeibootje. Midden op het meer gaat hij rechtstaan en hij laat het bootje heftig heen en weer schommelen. Dan zegt hij dat je in groot gevaar bent en dat hij alleen je kan redden. Hij creëert een kunstmatig probleem en gaat er dan een kunstmatige oplossing voor bedenken. Dat gebeurt hier ook.

Ik overloop eventjes de doelgroepen.

De holebi's.

Wij zijn hier niet in Afghanistan waar betrapte homoseksuelen met een tank of een tractor worden verpletterd. Wij zijn hier zelfs niet in de Verenigde Staten waar de bekrompen en fanatieke christelijke fundamentalistische groepen met van die weerzinwekkende bordjes staan zwaaien "Aids cures fags" of "God hates fags". Vrij vertaald als "aids geneest homo's" en "God haat homo's". Dat soort bekrompenheid, dat soort haat en dat soort verbetering tegen andersgeaarde mensen doet bij mij dikwijls zeer ernstige vragen rijzen over de frustraties waarmee die mensen leven. Ik denk niet dat dat soort gevoel in Vlaanderen bestaat en ook in onze fractie niet. Ik denk niet dat men in ernst kan beweren dat bij het provinciaal beleid in het heden of verleden, of in de ruimere zin, maatschappelijk, holebi's gediscrimineerd worden. Ik denk dat het volstaat te kijken naar de leidende functies die zij bekleden. Ik erger er mij niet aan, ik wil alleen op het feit wijzen. Als je de strikte regel gaat toepassen dat iedere instelling een afspiegeling moet zijn van het totaal van de bevolking, dan denk ik dat je een heleboel homoseksuelen bij de VRT zou moeten ontslaan, want statistisch gezien zijn ze daar oververtegenwoordigd. Ik denk dat daar een schijnprobleem gecreëerd wordt, een probleem dat er niet is, en dus ook een schijnoplossing. De gedeputeerde vroeg daarstraks één concreet voorbeeld. Dat was de nagel op de kop, want dat vindt men eigenlijk niet.

Ik vind het ook bijzonder bizar dat men een beleid zou gaan afstemmen op categorieën van sexuele voorkeur. Wij zijn werkgever en wij stellen werknemers tewerk, voornamelijk ambtenaren. Als je een huwelijksbureau runt, moet je rekening houden met de sexuele voorkeur van je klanten. In dat geval is dat uiterst belangrijk. Als je op zoek bent naar een partner dan is dat aspect ook uiterst belangrijk. Ambtenaren in functie moeten asexueel zijn. We verwachten dat ze bekwaam zijn, vriendelijk, klantgericht en hun sexuele voorkeuren hebben daar niets mee te maken. Het is even absurd om er een speciaal beleid voor uit te stippelen als het absurd zou zijn een speciaal beleid te maken voor mannen die gek zijn op naaldhakken en zwarte lingerie. Het heeft helemaal niets te maken met een fatsoenlijk beleid.

De migranten.

Ik zal, misschien tot uw verbazing, de eerste zijn om toe te geven dat vooral migrantenvrouwen op de arbeidsmarkt aan een verschrikkelijke discriminatie blootstaan. Anders dan de politiek correcte opinie het ons voorhoudt, is die discriminatie echter niet het gevolg van verdoken racisme of verdoken vooroordelen bij de provinciale administratie of bij gelijk welke andere administratie of directie, maar het gevolg van interne oorzaken.

Ik heb 13 jaar in het onderwijs gestaan en bij de pijnlijkste ervaringen die ik als leerkracht en titularis meemaakte, was dat enkele migrantenmeisjes die in mijn klas modelleerlingen waren, die aan anderen als voorbeeld werden gesteld en van wie ik heel veel verwachtte na een vakantie niet meer naar school kwamen omdat ze uitgehuwelijkt waren. Ik geloof in het algemeen niet echt in integratie, maar die meisjes konden het schijnbaar wel waar maken. Ik ben best bereid de individuele uitzondering op de regel te zien, maar hoe groot is vaak mijn verdriet – het woord is niet te sterk – en mijn verbittering geweest wanneer migrantenmeisjes om die reden afhaakten. Ik heb dat meer dan eens meegemaakt en de échte oorzaken van de achterstelling van migrantenmeisjes in het bijzonder, zijn intern binnen de migrantenmaatschappij, binnen de islamitische wereld te zoeken. Als de provincie iets doet aan de gedwongen huwelijken, aan de wantoestanden dat migrantenmeisjes zeer vaak niet mogen verder studeren van hun familie, dan zal ze in mij een bondgenoot vinden.

De vrouwen.

Dit is een andere categorie die vaak wordt voorgesteld als het slachtoffer van schandelijke discriminatie. Ik heb zeer veel gereisd en nog meer gelezen en op wereldvlak gezien dat in bijna alle maatschappijen vrouwen op een beschamende manier achteruitgesteld, gediscrimineerd worden. Dit vaak misbruikte woord is niet te sterk. Ze worden vaak als minderwaardig beschouwd en op maatschappelijk vlak verdwijnen ze achter de coulissen, om niet te zeggen dat ze zeer vaak een slavenrol moeten vervullen. Alleen de mannen tellen écht mee. Nu is er een beschaving waarin dat anders is en waarin dat eeuwenoude euvel zo goed als volledig is weggewerkt en dat is de onze. Ik denk dat er globaal genomen in onze westerse maatschappij geen discriminatie van vrouwen meer bestaat, behalve op enkele concrete punten die ik zelf zal aanhalen, maar die helaas in heel dit debat nooit ter sprake zijn gekomen. Die concrete punten handelen niet over de toegang tot de arbeidsmarkt, noch over de toegang tot de provincie als werkgever, want ik meen dat ons huidige systeem daarin zeer goed is.

DEBATTEN

Een intelligente vrouw die goed scoort op de vergelijkende examens zal zonder problemen bevorderd worden en zal hier als werknemster geen moeilijkheden hebben. Ook daar denk ik dat we met een schijnprobleem zitten.

Er zijn nog enkele punten waarin onze samenleving echter serieus tekort schiet tegenover vrouwen, maar die liggen helaas op een ander vlak en sommige vallen misschien voor een deel onder provinciale bevoegdheden. De meest verachtelijk visie op de vrouw die mensen kunnen meekrijgen en die veel jongeren helaas elke avond of elke nacht TV kijkend, lezend of surfend met pakken over zich heen gestort krijgen, is de visie van de vrouw als seksueel object zoals dat in de gecommmercialiseerde seksualiteit en de pornografie het geval is. Ik erger mij niet aan een naakte dame die reclame maakt voor douchegel of shampoo. Ik erger mij wel aan het denigrerende beeld van vrouwen dat in de porno-industrie wordt opgehangen, waar je geacht wordt je te verlustigen in het beeld van vrouwen die vernederd, verkracht en misbruikt worden, onderworpen aan seksuele perversiteiten. Maar als je daar iets over zegt, dan ben je een conservatieve ouwe zak, nietwaar ? Mag ik alstublieft ...

De heer voorzitter

Dames en Heren, het is nog altijd een algemeen debat over de beleidsnota. De amendementen rond deze moeilijke punten geven aanleiding tot veel twist tussen allen die door de kiezer zijn verkozen, alle meningen, ook degene die men wederzijds verafschuwt of omhelst, hebben recht van spreken. We luisteren dus.

De heer Joris

Dank u.

Een andere onrechtvaardigheid tegenover vrouwen in onze westerse samenleving is het gebrek aan bescherming tegen verkrachting en seksueel geweld en tot mijn spijt schittert daar de feministische beweging, tenminste in ons land, door haar afwezigheid. Het is een probleem dat zich in alle kringen, in alle milieus en overal stelt. België is een van die landen die daarin zodanig te kort schiet dat minderjarigen die wegens verkrachting worden gearresteerd, vrijwel nooit gestraft worden. Meerderjarigen krijgen een belachelijk flutstrafje en kunnen vaak een paar maanden later hun slachtoffer al in het gezicht gaan uitlachen. Als de feministische beweging eens een écht probleem wil aanpakken, dan moet ze zorgen dat vrouwen beter tegen dat soort schoften beschermd worden. Ze moet ervoor zorgen dat de delinquenten een degelijke straf krijgen. Zorg dat ze de eerste keer 10 jaar straf krijgen en de tweede keer 50 jaar en ze zullen het niet nòg eens doen.

Een laatste groep vrouwen die terecht mag klagen dat zij gediscrimineerd, achtergesteld en geminacht wordt, een groep die nooit ter sprake komt in dergelijke discussies, is de groep vrouwen die er de voorkeur aan geeft om permanent of tijdelijk niet aan het proces van betaalde arbeid deel te nemen. Ik moet zeggen dat sommige klassen in het middelbaar onderwijs beter luisterden en gedisciplineerder waren dan sommige raadsleden hier.

Rumoer

Dat is de groep van huisvrouwen die probeert om met één inkomen ...

De heer voorzitter

Dames en Heren, we hebben een exhaustief debat over de term holebi's gewild. Hier is het debat, we luisteren.

Rumoer

De heer Joris

Die mensen die proberen met één inkomen rond te komen en veel moeite hebben om de touwtjes aan elkaar te knopen. Over die mensen wordt in dit soort debatten nooit gepraat en ik betreur de kapitalistische manier van denken die daarachter schuilgaat. Je zult mij niet van linkse sympathieën verdenken, maar ik betreur ten zeerste dat vrouwen alleen gewaardeerd worden als zij deelnemen aan het productieproces, als zij betaalde arbeid buitenshuis verrichten. Alsof dat de alfa en de omega is, alsof dat het enige is wat een mens tot mens maakt, alsof dat het enige is wat de plaats van de mens in de maatschappij waardevol maakt. Ik heb geen bezwaar tegen de deelname van gelijk wie aan het arbeidsproces. Iedereen die dat graag doet, moet daar de kans toe krijgen, maar ik erger mij herhaaldelijk aan de verachting voor mensen die daar om religieuze, persoonlijke of pedagogische redenen tijdelijk of permanent niet aan wensen deel te nemen. Ook dat moet een keuze zijn die in onze maatschappij aanvaard en ondersteund wordt door bijvoorbeeld het uitkeren van een opvoedersloon, maar helaas, die groep vrouwen wordt in al deze discussies altijd vergeten.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord ? Ik wil mijnheer Van Der Meiren het laatste woord geven over dit onderwerp voor de stemming. We hebben over het beleidsprogramma in het lang en het breed gediscussieerd over alle aspecten, in de commissies en ook in de raad. We gaan het debat dat we hebben gehouden ook niet inslikken, dat is nogal evident, maar op dit punt is het dus de rectificatie van 10 mei 2001. Als iemand nu nog het woord vraagt, dan krijgt hij dat, maar dan met de afspraak dat de heer gedeputeerde het laatste woord krijgt voor de stemming.

Niemand ?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter, beloofd, heel kort.

U hebt gelijk dat ik een beetje overdreven heb door de term "zure oprisping" te gebruiken. Ik zou echter de term "fundamentele oprisping" wél willen gebruiken en ik zal die nadien ook niet terugtrekken. Ik heb van de collega een combinatie gehoord van een academische toespraak gekruid met een reeks waarheden geplaatst in een context die het zeer moeilijk maakt om als provinciebestuur in deze context iets zinnigs te antwoorden. We hebben het, dacht ik, op dit moment over de beleidsverklaring van de provincie Oost-Vlaanderen. Wel, met 90 % van wat u heeft gezegd hebben wij niks te maken. Althans, we kunnen er niks aan doen. Daarom zou ik graag hierover met u eens in een debat zitten, maar in een andere soort omgeving dan deze.

Wij zijn in de provincieraad op dit moment aan het discussiëren over de beleidsverklaring van de provincie Oost-Vlaanderen. Eerlijk gezegd, ik heb daar nog niet te gek veel over gehoord in de tussenkomsten, tenzij ergens zeer sporadisch. Natuurlijk is het voor een groot stuk juist wat u zegt. Alleen, de context waarin u het plaatst is niet altijd correct. Degenen die goed geluisterd hebben en ik heb geprobeerd om goed te luisteren, zullen het met mij eens zijn : het doet mij soms huiveren. Niet het inhoudelijke, de manier waarop, maar de context waarin het wordt geplaatst.

Ik keer nog even terug naar de kern van de zaak, namelijk de beleidsverklaring en datgene wat de aanleiding was van de discussies : het al dan niet met zoveel woorden opnemen van het begrip holebi's in de tekst van onze beleidsverklaring. Ik durf hier rustig zeggen dat ik heel blij ben dat dit effectief is gebeurd, ik ben er zelfs heel gelukkig mee. Natuurlijk kan je algemeen stellen dat vrouwen niet meer gediscrimineerd worden. Holebi's worden niet meer gediscrimineerd. Mannen worden niet gediscrimineerd. Tot je natuurlijk in een aantal realiteiten gaat duiken. En belangrijk in de bijvoeging aan de tekst is dat wij een signaal willen geven. Een signaal naar de buitenwereld dat wij ook deze groep mensen binnen onze mogelijkheden gelijkwaardig aan welke andere groep ook wensen te behandelen. Dat is overigens iets dat wij al doen, mevrouw Storms. We hebben niet op deze beleidsverklaring gewacht om in de feiten - en ik kan er u zes, zeven geven - datgene te doen wat wij al gedurende een aantal jaren doen.

DEBATTEN

U bent nog geen 10 jaar lid van de commissie gelijke kansen, want ze bestaat nog maar een jaar of drie. Wel van de commissie welzijn, maar we begrijpen mekaar zeer goed. In de feiten doen wij al een hele tijd datgene wat wij vandaag nu ook in een tekst duidelijk wensen te stellen en dat is het belang van deze tekst. We doen het al en nu zeggen we het ook publiek dat we het al een hele tijd doen.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Conform de afspraak met de raad laat ik nu stemmen over het geamendeerde beleidsprogramma 2001-2006. Het volledige beleidsprogramma aangevuld met de amendementen van de deputatie op voorstel van de commissie ad hoc gelijkekansenbeleid van 11 juni 2001.

Stemming

PUNT 4

PROVINCIEBEGROTING 2001 : EERSTE REEKS WIJZIGINGEN

AMENDEMENT NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET BEGROTINGSARTIKEL B.U. 77700/520-51 : SUBSIDIES VOOR DE AANKOOP VAN NATUURGEBIEDEN IN OOST-VLAANDEREN DOOR NATUURVERENIGINGEN

De heer Van Autreve

Voorzitter, Collega's,

Bij het indienen van het amendement op de eerste reeks begrotingen was er sprake van 4 000 000 BEF subsidies aan natuurverenigingen voor de aankoop van natuurgebieden. Toen heb ik gevraagd om dit op te trekken tot de voorziene 8 000 000 BEF. Ik ben echter aangenaam verrast te lezen dat bij de tweede reeks begrotingswijzigingen hetzelfde item opgetrokken wordt tot 12 000 000 BEF. Het spreekt voor zich dat ik het amendement intrek.

De heer voorzitter

Dank u, Collega Van Autreve. Het mag u niet vreemd zijn dat hoe dan ook het indienen en het intrekken op zichzelf belangrijke daden kunnen zijn in een evolutie. Dan moet er niet meer over gestemd worden. Dan is nu het amendement Veys aan de orde.

Rumoer

Wat zegt u ? Het amendement is ingetrokken, Collega, het is niet meer aan de orde. Akkoord ? Ik ben tot intense toegevingen bereid, maar we moeten toch nog een beetje logisch blijven. Er is geen amendement meer, dus we kunnen er niet meer over praten. Akkoord ?

AMENDEMENT NAMENS DE VB-FRACTIE, BETREFFENDE HET BEGROTINGSARTIKEL G.U. 16000/332-03 : SUBSIDIE AAN HET WERELDCENTRUM INTERNATIONALE OPVOEDING

De heer Veys

Voorzitter, Collega's,

Tijdens de provincieraad van donderdag 3 mei 2001 heb ik al uitvoerig aangetoond met welk soort werk de vzw Wereldcentrum Internationale Opvoeding zich hoofdzakelijk bezighoudt, namelijk de bestrijding van het Vlaams Blok.

Gedeputeerde Van Der Meiren heeft er geen enkel probleem mee dat het hier gaat om een vzw die er enkel en alleen is dankzij de provincie Oost-Vlaanderen. De Vlaams Blok-fractie verzet zich evenwel ten eerste tegen het feit dat belastinggelden worden ingezet om een politieke partij te bestrijden.

Om mijn stelling nog even kort te verduidelijken verwijs ik naar het laatste nummer van de infobrief van de vzw die recent verscheen, na mijn tussenkomst evenwel, en waarin niet minder dan negen van de achttien bladzijden, of de helft van de artikels, handelden over het Vlaams Blok. Ook de werking van de vzw zelf loopt duidelijk mank - in zoverre er natuurlijk nog sprake is van een werking naast de op alles primerende bestrijding van het Vlaams Blok -, want de vzw stelt zelf in zijn jaarverslag vast dat het voor de meeste verenigingen enkel een doorgeefluik is voor subsidies. Ik heb nog een beetje dieper gegraven en uit de verslagen van de algemene vergadering en de raad van bestuur van de vzw blijkt dat het de voorbije jaren meermaals niet in staat was om voldoende leden bijeen te krijgen voor een statutaire vergadering. Schitterende werking, zou ik zeggen.

In de begroting 2001 staat bij de uitgaven voor gewone dienst van de Noord-Zuidsamenwerking de subsidie van 7 800 000 BEF ingeschreven. Ik heb mij er nog niet van vergewist in welke mate dit bedrag al aan de vzw uitbetaald werd, maar ik stel voor dat van de begrotingswijziging 2001 gebruik wordt gemaakt om iedere verdere financiële ondersteuning van de vzw stop te zetten. Vandaar voorliggend amendement waarvoor ik de goedkeuring vraag van de leden van de raad.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Veys. Vraagt nog iemand het woord ? Er werd al uitvoerig over gedebatteerd bij de bespreking van het beleidsplan zelf en er is dan ook al woord en wederwoord geweest. U stelt nu voor het krediet te schrappen.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Opnieuw, Voorzitter, Collega's, heel kort.

Mijnheer Veys heeft in de bewuste provincieraad niks aangetoond. Hij heeft zijn mening weergegeven. Als men natuurlijk zijn eigen mening weergeeft en men gaat er dan van uit dat het meteen voor iedereen duidelijk is en dat het aangetoond is Dat is een redenering als een ander, maar voor mij iets moeilijker om te aanvaarden. Uw voorstel is dus om de subsidies aan het wereldcentrum van 7 800 000 BEF naar 0 BEF te brengen.

Uiteraard stel ik voor daar niet op in te gaan. Vanuit het wereldcentrum zoeken wij vanuit een positieve ingesteldheid naar een maatschappij van verdraagzaamheid, een maatschappij van breeddenkendheid. Ik zeg bewust wij, want daarin heb je natuurlijk gelijk, dit wereldcentrum bestaat bij de gratie van deze provincieraad. Niet bij de gratie van één iemand die denkt iets te hebben aangetoond, maar bij de gratie van de provincieraad. We zullen zo dadelijk het resultaat zien van die gratie. In de verdediging van iets positiefs is het helaas soms noodzakelijk zich ook af te zetten tegen ideologieën, tegen denkbeelden, tegen mensopvattingen. Ik heb daarnet uw collega aan het woord gehoord. Ik hoorde pleiten voor een verdraagzame, breeddenkende, open maatschappij. Je moet mij evenmin geloven als ik jou geloof, maar ik vraag mij dan toch af - en laat dit dan door mij aangetoond zijn - of mijnheer Joris in uw partij thuishoort. Voorstel dus om het amendement te verwerpen.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Ik stel voor dat we stemmen. Wie het amendement stemt, stemt voor de schrapping, wie ertegen stemt, stemt de schrapping niet, enz. Wie ja stemt, volgt mijnheer Veys. De gedeputeerde vraagt om neen te stemmen. Zo is het ?

De heer Joris

Eventjes een persoonlijk feit. Of ik in de partij thuishoor, wordt niet door de CVP bepaald, maar door de kiezers en de militanten van het Vlaams Blok. Het staat in ieder geval vast dat ik met mijn overtuigingen en met de eerlijkheid waarmee ik daarvoor probeer uit te komen en met mijn geringe bereidheid om te sjacheren met mijn overtuiging, dat ik bij jullie niet thuis hoor.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Men staat de raad rechtstaand te woord, Mijnheer Joris, kwestie van stijl en van reglement.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Je kan dan proberen iets te doen aan jullie programma.

De heer voorzitter

Kom, we gaan stemmen. Ook de gedeputeerde blijft ondertussen zitten. Er is een voorstel van de quaestoren om dat reglementspunt af te schaffen, althans van de jongste quaestor. Van de oudste quaestor ook ? Ik moet nog nadenken.

Stemming

Het amendement is verworpen en dus ook de schrapping.

We stemmen nu globaal over de eerste reeks wijzigingen van de provinciebegroting. Die zijn nu toch echt overal uitvoerig bediscussieerd. Vraagt nog iemand het woord, nu ?

Stemming

PUNT 5

PROVINCIEBEGROTING 2001 : GOEDKEURING VAN DE TWEDE REEKS WIJZIGINGEN

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's

Collega Van Autreve heeft er daarnet al op gewezen dat er in deze tweede begrotingswijziging - die zeer snel op de eerste volgt, maar dat komt door de omstandigheden - een aantal zeer positieve zaken staan, onder andere de verhoging van de kredieten, zoals daarnet vermeld.

Deze tweede begrotingswijziging is in hoofdzaak technisch, en zo hoort het ook bij een begrotingswijziging, maar er zijn een aantal artikelen die vragen oproepen en dan spreek ik over de toch wel diverse slordigheden die in de teksten, in de artikelen en in de toelichtingen zijn geslopen. Wij hebben er in de eerste commissie al een aantal uitvoerig kunnen belichten : toelichtingen die verkeerd geplaatst zijn, toelichtingen waarvan men absoluut niet weet waarover ze gaan, enz. Ik hoop dat dit in de toekomst zoveel mogelijk vermeden wordt. Het is een oud zeer dat telkens terugkomt, maar we moeten toch echt proberen hiermee komaf te maken.

In de sector cultuur zijn er een aantal andere zaken die vragen oproepen :

De nu opgetrokken subsidies voor onze verschillende centers of excellence. Vroeger was dit bedrag gedurende een aantal jaren 4 500 000 BEF, nu werd het slechts opgetrokken met 500 000 BEF elk. Een aantal maanden geleden hebben wij in de commissie cultuur de verschillende woordvoerders en leiders van de centers of excellence ontvangen en na het voorstellen van hun ambitieuze nieuwe plannen, na hun voorstellen van democratiseringstendenzen en de denkpistes daarrond ontstond in de commissie, dacht ik, of ik moet mij zeer zwaar vergissen, een teneur die de vraag tot een drastische optrekking van hun subsidies genegen was. 500 000 BEF is niet echt drastisch, zeker niet als we die 500 000 BEF gaan vergelijken met het totale budget waarover deze instellingen beschikken.

Een tweede vreemd feit is dat er een nieuw artikel in de sector cultuur bijkomt, met name de subsidie aan de Capitole in Gent. Dat is in Gent een discutabel dossier, maar ik heb er in de commissie nog geen woord over gehoord. Nu staat daarvoor 3 000 000 BEF ingeschreven voor wat in se een louter private onderneming is die in de allereerste plaats de bedoeling heeft om met cultuur, met culturele zaken en met culturele initiatieven en voorstellingen winst te maken. Dit in tegenstelling tot vele andere initiatieven die door privé-personen of privé-organisaties worden gerund, gestimuleerd, opgericht en aangemoedigd.

Spontaan denk ik hier dan aan de Gele Zaal die binnenkort in de Hoofdwacht op de Kouter zal opengaan. Vanwaar 3 000 000 BEF om dit in se commerciële initiatief te ondersteunen ? Ik begrijp dat niet goed.

Het Caermersklooster.

Er zijn een aantal extra middelen ingeschreven om opnieuw een noodbekapping te leggen op het dak nadat de eerste noodbekapping begin de jaren '70, die bedoeld was om 10 jaar mee te gaan, 30 jaar dienst heeft gedaan en tot op de draad versleten is, tenminste op die plaatsen waar ze nog aanwezig is. We gaan nu voor de tweede maal een noodbekapping doen. Mijn vraag is terug : wanneer start het definitieve restauratiedossier ?

Ik heb onlangs nog het dossier opgevraagd, ingekeken, er navraag over gedaan en blijkbaar ligt het nog steeds bij de technische diensten of is het nog steeds in onderzoek. Er is bovendien door de deputatie nog steeds geen officiële opdracht gegeven aan de ontwerpers om een echt restauratiedossier op te maken en aan de hand van dat dossier de restauratiepremies aan te vragen en échte bestekken uit te schrijven. Mijn vraag is waarom dit zolang duurt. Het is in feite toch maar opdracht geven aan een studiebureau, aan ontwerpers, om alles uit te tekenen ?

Dank u.

De heer Jacobs

Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst betreft het artikel 85200/332-01 nummer 128, zijnde de nominatieve toelage aan de vzw 't Huis dat opgericht is om de buitenlandse niet-begeleide minderjarigen op te vangen. Vandaag – en dat is louter toeval – lees ik in de pers dat de helft van de minderjarige asielzoekers spoorloos verdwijnt. Op basis van een studie uitgevoerd door een antropologe bij de KUL wordt vastgesteld dat jongeren, sommigen nog maar net 10 jaar oud, economisch of seksueel worden uitgebuit. De problematiek is dus zeer erg en zeer belangrijk.

In juni 1990 opende in Aalst de vzw 't Huis een opvanghuis voor de opvang van buitenlandse, niet-begeleide minderjarigen. Ondanks het erge van de problematiek voelden bepaalde mensen zich geroepen om op dat ogenblik actie te voeren tegen de inplanting van dat huis in de buurt waar het nu gevestigd is. Dit is de realiteit. Ze werden daarbij gedreven door platweg racistische overtuigingen. Dat huis mocht er niet komen. Men heeft getracht een buurtcomité op te richten om zich te verzetten tegen dat huis. Ik ben blij dat ik na twee jaar kan vaststellen dat de buurtbewoners die platte demagogie niet gevolgd hebben en dat er integendeel op een harmonische wijze samengewoond wordt tussen enerzijds de minderjarigen in het huis en anderzijds de buurt die daar onmiddellijk bij aansluit.

Even over de prestaties van de vzw.

In 1999 werden 32 jongeren opgenomen, in 2000 waren dat er 88. Het gaat om kinderen tussen de negen en achttien jaar, waaronder vele slachtoffers van mensenhandel met het oog op seksuele exploitatie en kinderen die betrokken waren bij mensensmokkel. Deze kinderen en jonge mensen worden aangetroffen langs wegen, op de luchthaven, al dan niet in gezelschap van mensensmokkelaars. Bij de vzw 't Huis worden ze opgevangen en bijgestaan. Waar mogelijk wordt de terugkeer naar het land van herkomst verwezenlijkt. Andere kinderen waarvan men de ouders niet kan lokaliseren, stromen door naar opvanggezinnen, naar pleeggezinnen, tehuizen voor bijzondere jeugdbijstand en, wat uitermate betreuenswaardig is, er zijn ook daar kinderen en jonge mensen die verdwijnen zonder een spoor achter te laten. Momenteel verblijven er 17 jonge mensen, niet-begeleide minderjarigen in de vzw 't Huis. Het is een feit dat zonder de ondersteuning van de provincie de werking van de vzw niet mogelijk zou geweest zijn. Er zijn de afgelopen periode tussenkomsten verleend in het kader van samenwerkingsovereenkomsten. De subsidiëring van de investeringen betreffende de infrastructuur en de inschakeling van het tolkenbureau worden daar ook ten zeerste geapprecieerd. Het is dus door de inspanningen van de provincie bovenop deze van de Vlaamse gemeenschap dat die noodzakelijke werking mogelijk is geweest. Dit initiatief van de bestendige deputatie verdient dan ook alle lof door nu in deze begroting nominatief een toelage te voorzien. De werking van de vzw is voor het overige afhankelijk van de tussenkomsten van de Vlaamse Gemeenschap en daar zal men eerstdaags oordelen hoeveel er aan de vzw zal toegekend worden.

DEBATTEN

Zelf zorgt de vzw ook voor inkomsten. Er wordt gevraagd naar giften en er wordt op traditionele Vlaamse wijze, maar dan met chili con carne, ook eens een eeffestijn georganiseerd. Overigens, Voorzitter, het eeffestijn heeft dit weekeinde plaats. Men tracht op die manier geld in het laatje te krijgen dat dan tegoede komt van de kinderen.

Ik vraag aan de provincie een voortzetting van de inspanning die geleverd wordt. Tevens vraag ik om, indien nodig, indien andere overheden in gebreke blijven, indien de initiatieven die ter plaatse genomen worden niet opbrengen wat ervan beoogd wordt, om eventueel de tussenkomst zelfs uit te breiden. Het opvangwerk dat daar verricht wordt, is té uitzonderlijk, is van een té groot belang om het af te bouwen. Dank u.

Mevrouw Jansegers

Ik zou enkel willen tussenkomen op de aanvang van de tussenkomst van mijnheer Jacobs. Liegen is blijkbaar toegelaten. Er is helemaal niet getracht om een buurtcomité op te richten en ik zou er toch willen op wijzen dat er vanuit mijn gezin actieve medewerking is verleend aan de vzw 't Huis, meer bepaald om er te gaan tolken voor minderjarigen. Als hij het wil hebben over racisme en over platte racistische gevoelens, dan moet hij zich beter informeren.

Dank u.

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter,

Ik wens tussen te komen bij het begrotingsartikel 77700/520—51 : subsidiëring aankoop natuurgebieden. De Vlaams Blok-fractie is voorstander van het aankopen van natuurgebieden, maar dan liefst aankopen door de provincie zèlf. Waarom de verhoogde bijdragen niet voorzien en gebruiken om de provincie zèlf die natuurgebieden te laten aankopen ? De natuurgebieden die eigendom zijn van de provincie kunnen we laten beheeren door de natuurverenigingen mét subsidies vanwege de provincie.

Door schenkingen aan natuurverenigingen voor aankopen geeft de provincie grote bedragen uit handen zonder dat er nog veel controle over bestaat, er is namelijk geen provinciale vertegenwoordiging in de beheerraden van de natuurverenigingen.

Door een eigen aankoopbeleid daarentegen, worden dezelfde doelstellingen inzake natuurbehoud bereikt, terwijl bovendien het provinciaal patrimonium vergroot. Een schenking is een eenmalig gebeuren, bij een aankoop verwerft men iets blijvends.

Ik dank u voor uw aandacht.

De heer Lockfeer

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zou toch eventjes willen reageren op mijnheer Waterschoot. Het is nu zeven jaar dat ik probeer om datgene wat door vrijwilligers op dat vlak wordt gedaan, een beetje te evalueren. De deputatie speelt daar op in en ik voel mij dolgelukkig. Ik weet wat in het kader van het jaar van de vrijwilligers in onze provincie gebeurt op vlak van natuurbescherming en het is niet de bedoeling dat die natuurverenigingen grootgrondbezitters worden, daarvoor moet mijnheer Waterschoot de statuten maar eens goed lezen.

Tevens wou ik wijzen op het feit dat men in Nederland, Duitsland en Engeland afstapt van het aankopen van eigen domeinen omdat men niet over het personeel beschikt om het te onderhouden. Als het werk op dat vlak louter en alleen overgelaten wordt aan vrijwilligers, dan kan ik u verzekeren dat de kaars zeer rap zal uitgebrand zijn.

Een tweede opmerking is dat de meeste van de gebieden die door vrijwilligers of natuurverenigingen zijn aangekocht, opengesteld worden voor het publiek. Mijnheer Waterschoot zou dat moeten weten met betrekking tot de kreken van Salegem en Sint-Gillis. Hij zou moeten weten wat voor een labeur verricht wordt door vrijwilligers. Ik begrijp het dus helemaal niet.

Een derde aanvulling. Door de subsidie op te trekken naar 12 000 000 BEF wordt een achterstand van drie jaar ingehaald bij het uitbetalen van subsidies aan natuurverenigingen.

Tot hier mijn opmerkingen.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, Voorzitter,

Ik zal beginnen met een aantal algemene zaken waarna de betrokken collega's zullen antwoorden op de punten die op hun departementen betrekking hebben.

Ik zou alleen willen antwoorden op de algemene kritiek op de toelichting van de begrotingswijzigingen van mijnheer Gillis. Het is een steeds terugkerende kritiek, nietwaar Mijnheer Gillis ? Het is een permanente discussie. Ik kan alleen zeggen dat wij en onze diensten permanent ons best doen om die toelichtingen zo volledig mogelijk te maken, om zelfs bepaalde toelichtingen zowel bij de ontvangsten als bij de uitgaven terug te laten keren. In de commissie is men steeds bereid om de zaken verder toe te lichten daar waar twijfels bestaan. We zijn beperkt tot enkele regels verduidelijking, want het is onmogelijk om bij enkele duizenden begrotingsartikels telkens een hoofdstuk of een boek te schrijven. Het andere probleem is dat als men alles uitdrukkelijk gaat neerschrijven iedereen zal zeggen dat ze de tijd niet meer hebben om het allemaal te lezen. Ik zou zeggen : we gaan verder met zoveel mogelijk korte toelichtingen en in de commissie is er altijd de beschikbaarheid voor verdere uitleg.

Het is een nuttige discussie, de vragen worden beantwoord en wij verwachten niet dat we altijd tot een totale oplossing komen, maar er wordt in ieder geval aan gewerkt.

Alvast het goede nieuws voor de volgende begroting 2002 : we zullen met euro's werken en het cijferwerk zal in een ander kader moeten gebeuren.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Voorzitter,

Een kort antwoord op de vraag van collega Waterschoot. Het is inderdaad zo, en collega Lockefeer heeft het me reeds makkelijk gemaakt, dat de verhoging van het krediet voor subsidies voor de aankoop van natuurgebieden opgetrokken is met 8 000 000 BEF en dat het gaat om achterstallen die in de loop van de voorbije jaren zijn gegroeid op basis van een bestaand en goedgekeurd reglement door de provincieraad. Ik vind het ook maar normaal dat het reglement toegepast wordt zoals het vandaag van kracht is. Er is alleen de vraag of het niet noodzakelijk is dat het eventueel geëvalueerd wordt, maar dat is een ander probleem.

Ik kan de collega ook zeggen dat naast dit krediet in de initiële begroting ook voor de eigen aankoop een krediet staat vermeld van 30 000 000 BEF en daarnaast nog een ander krediet voor subsidies aan de gemeentebesturen. Dit houdt in dat men niet alleen subsidies heeft voor natuurverenigingen, maar dat men ook een eigen beleid wil laten inpassen zowel naar de gemeenten toe als een eigen beleid vanuit de provincie.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter,

Ik ga de vragen van collega Gillis beantwoorden. Het is inderdaad juist dat we de centers of excellence met amper een half miljoen hebben opgetrokken in tegenstelling tot hetgeen de commissie en ook ik graag zouden gehad hebben. Wat ikzelf onderschat heb - ik steek dat niet weg - is dat wanneer wij de centers of excellence fundamenteel optrekken, in het zog daarvan een aantal andere subsidies meegaan die nu procentueel ten opzichte van die centers worden gesubsidieerd.

Wij hebben dan uiteindelijk geoordeeld dat het geen zaak was van begrotingswijziging, maar dat wij de fundamentele aanpak zullen opnemen bij de begroting 2002 - en dat zal heel binnenkort hier opnieuw voorkomen - en alles in het werk zullen stellen om uitvoering te geven aan de afspraken die wij ook in de commissie, met de diverse betrokkenen terzake, hebben gemaakt.

De Capitole.

Wij hebben hierover een vrij lange discussie gehad en ook overleg gepleegd met de stad Gent. Wij onderschrijven ook de politiek van de stad Gent ten overstaan van het cultuuraanbod dat hoe dan ook via de Capitole zal worden aangeboden. Met dien verstande dat de subsidie aan de Capitole niet zomaar een vrijblijvende subsidie is. Er zullen tegenprestaties tegenover staan. Tegenprestaties waarmee we nog alle kanten uit kunnen, maar we hebben eerst het bedrag willen voorzien.

DEBATTEN

Wij zullen het bedrag maar uitgeven – eigenlijk in het verlengde van hetgeen de stad Gent terzake doet - op voorwaarde dat wij met de nv Capitole tot een overeenkomst komen. Hetgeen nog maar eens aantoonst hoe goed wij het doen met de stad Gent, althans wanneer het om dergelijke dingen gaat.

t' Huis.

Collega Jacobs, ik denk dat er niet veel toe te voegen valt aan wat u, terecht, heeft gezegd. Het is een schitterende werking, de doelstellingen zijn goed, de mensen die er werken, ken ik. Ik ken de instelling uiteraard ook. Wat men daar probeert te realiseren is zo lovenswaardig dat ongeacht van wat Vlaanderen doet – en hopelijk doet Vlaanderen zeer veel - wij in ieder geval niet de bedoeling hebben onze inspanningen terzake af te bouwen, wel integendeel.

De heer Gillis

Ik had ook graag nog een antwoord gekregen over het Caermersklooster.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Sorry, ik was het vergeten.

De opdracht vanuit deputatie voor het opmaken van het definitieve ontwerp is gegeven. De opdracht is weg en zal er als volgt uitzien : men moet proberen het geheel te faseren in schijven van om en bij de 50 000 000 BEF.

Waarom ? Om een begin van kans te hebben dat Vlaanderen de 60 % subsidiëring zou toepassen. Als wij weten wat de complete budgettaire mogelijkheid van de minister is, als wij weten wat al is vastgelegd, dan zou het onrealistisch zijn om naar de minister te stappen met een project van 300 000 000 BEF. Dan zullen wij allicht teruggefloten worden, ook al omdat wij in Gent ondertussen - vergeten wij het niet - met een dossier zitten van ongeveer 1 000 000 000 BEF, zijnde de Sint-Baafskathedraal.

Het zou zelfs kunnen - maar ook de collega's in deputatie weten daar niets van - dat wij, teneinde de zaak van start te kunnen laten gaan, moeten voorstellen om de eerste schijf van 50 000 000 BEF niet te laten subsidiëren, anders vrezen wij dat wij de eerste schijf pas binnen twee, drie, vier jaar zullen kunnen uitvoeren. Ondertussen worden we geconfronteerd met dwingende onderhoudswerken die eigenlijk uitgaven zijn op het sterfhuis omdat het uitgaven zijn die we nu eenmaal moeten doen om het ding niet te laten instorten, maar die geen verlichting zijn van de uitgaven die moeten gedaan worden bij de uiteindelijke restauratie.

Concreet : wij verwachten heel binnenkort de voorstellen. De opdracht is gegeven om gefaseerd te werken. Een globaal concept waarbij men ons moet aantonen hoe we kunnen faseren in schijven van ongeveer 50 000 000 BEF.

De heer voorzitter

Ook over het Caermersklooster is het debat, zoals over vele andere dingen, permanent in de raad.

Stemming

PUNT 6

PROVINCIEBEGROTING 2001 : TWEDE REEKS WIJZIGINGEN : GOEDKEURING VAN DE LENINGSBESLUITEN

Stemming

De heer voorzitter

Zoals de raad daarstraks heeft beslist, op mijn voorstel, wordt punt 40 nu punt 7.

PUNT 7

AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF MERCATOR HOGESCHOOL PROVINCIE OOST-VLAANDEREN GENT :

- ONTBINDING MET INGANG VAN 24 SEPTEMBER 2001
- GOEDKEURING VAN HET PROTOCOL BETREFFENDE DE FUSIE VAN DE MERCATOR HOGESCHOOL PROVINCIE OOST-VLAANDEREN TE GENT MET DE VLAAMSE AUTONOME HOGESCHOOL TE GENT

De heer voorzitter

In afspraak met gedeputeerde Ivan Verleyen en op mijn voorstel, neemt eerst de gedeputeerde het woord om de punten toe te lichten.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De principiëbeslissing om onze Mercator Hogeschool Autonom Provinciebedrijf te fusioneren met de Vlaamse Autonome Hogeschool dateert ondertussen al van een aantal maanden terug. Op 14 maart laatstleden werd deze beslissing door uw raad genomen. Weliswaar niet met veel enthousiasme, maar aan de andere kant ook niet zonder visie.

Samengevat zouden wij kunnen stellen dat, als wij onze hogeschool de best mogelijke toekomst willen garanderen, er maar één zaak opzit, met name een fusie met de Vlaamse Autonome Hogeschool. Die visie werd nog wat verder uitgesponnen in de toenmalig uitgeschreven teksten toen wij daaraan toevoegden dat het niet alleen vanuit de negatieve benadering was dat wij tot die stap hebben besloten, maar dat het juist met de bedoeling was om de Mercator Hogeschool de kans te geven zich verder uit te bouwen, naast de algemene bereidheid van de provincieraad om zich in te schrijven in een beweging van rationalisatie en schaalvergroting die er ongetwijfeld nodig is in het onderwijslandschap in Vlaanderen.

We hebben daar tal van argumenten voor, Mijnheer de Voorzitter, Collega's.

In de eerste plaats is het binnen de onderwijscontext zelf in Vlaanderen ongetwijfeld nodig dat we aan de Mercator Hogeschool meer slagkracht geven om voornamelijk de tweede en de derde opdracht die de Vlaamse Hogescholen hebben meegekregen binnen het Hobu-decreet ook echt kansen te geven.

De tweede opdracht is de maatschappelijke dienstverlening, waar wij ongetwijfeld vandaag al voor een groot stuk aan doen, maar die veel meer kan betekenen dan wat er vandaag is en mogelijk is.

De derde opdracht is – maar die blijft eigenlijk nog op de achterbank, in het achterhoofd ook - de realisatie van het toegepast wetenschappelijk onderzoek, iets wat voor een kleine hogeschool bijzonder moeilijk, zo niet onmogelijk is.

Dus een bredere steun van mensen en middelen in het kader van Bologna en van de associaties met de universiteiten die zeer snel op ons afkomen.

Het is ook nodig in de Europese context, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dat men, als wij bedenken dat het onderwijslandschap stilaan, maar zeer snel gaat vermarkten, het economisch aspect ook in het onderwijs meer en meer gaat onderlijnen, dat het meer en meer meespeelt. En de tijd is niet zo veraf dat de rauwe concurrentie, ook binnen dat hoger onderwijs, zal gaan spelen en dat men de waarden van diploma's tegenover elkaar zal gaan afwegen. De schaalgrootte zal een belangrijke parameter zijn wanneer men zal nagaan of een bepaald diploma van hoger onderwijs beter of minder goed is.

De kleinschaligheid van het hoger onderwijs zoals het in Vlaanderen aanwezig was moet ik trouwens, denk ik, hier in het publiek niet herhalen. Alleen al omwille van de wet van de grote getallen zou men kunnen stellen dat er uiteraard meer brains aanwezig zijn als de draagkracht, de loutere hoeveelheid op kwantiteit van mensen die de wetenschap ondersteunen groot genoeg is. Maar het is ongetwijfeld zo dat in vele – zeker in de kleinere – hogescholen een mentaliteit is blijven bestaan van voortgezet secundair onderwijs waarbij men de student bij de hand houdt en hem van les tot les iets meer bijbrengt, daar waar dat helemaal niet de bedoeling was of mocht zijn voor het hoger onderwijs. Een dergelijke mentaliteit zal zich ongetwijfeld in de toekomst wreken in de kleine hogescholen.

DEBATTEN

Er is ook nog een ander belangrijk element, Mijnheer de Voorzitter. Het moment waarop we dit debat houden – de tijd waarin wij de discussies hebben gevoerd – wordt eigenlijk voor een groot stuk overheerst door een voor de provincies ander belangrijk debat, namelijk het kerntakendebat.

Als er één zaak is waar we het allemaal samen over eens zijn, dan is het het subsidiariteitsbeginsel, dacht ik.

Wij moeten ons inderdaad de vraag stellen of het vandaag nog onze taak is en of wij een meerwaarde kunnen brengen door dat hoger onderwijs vanuit de provincie hetzij als inrichtende macht als provincie, hetzij als autonoom provinciebedrijf langer in stand te houden.

Ik meen daarop neen te kunnen zeggen als wij constateren dat wij in Vlaanderen, en hier in Gent zelfs, dubbel lopen voor al onze departementen zoals die momenteel bestaan met de Vlaamse Autonome Hogeschool.

We zitten bovendien in een bijzonder moeilijke concurrentiepositie. Er is de monostructuur van onze departementen, wat het onmogelijk maakt om op een moment dat bepaalde richtingen niet meer aanspreken bij het publiek – en dat is spijtig genoeg het geval voor secretariaatsbeheer en voor bedrijfskunde – en wij binnen die departementen geen andere studierichtingen hebben, zoals bijvoorbeeld informatica, het studentenverlies in de andere sectoren op te vangen. Dat wreekt zich zeer sterk op de financiering van onze hogeschool, die, helaas misschien, maar zo is het nu eenmaal, via het Hobu-decreet gefinancierd wordt op de financierbare eenheden, zeg maar voor een groot stuk het aantal regelmatig ingeschreven studenten.

Er is daarnaast, gelukkig, een andere geest in het onderwijsdebat ontstaan.

Wij zitten in onze raad met heel wat historici. Ik moet hier niet vertellen dat in Vlaanderen, vroeger in België, er bijna een permanente schooloorlog of onderwijsoorlog heeft gewoed die om de 20 tot 30 jaar de kop heeft opgestoken. Gelukkig zijn we ondertussen voor een groot stuk van die plaag verlost en is er een meer verdraagzame geest over de verschillende partijgrenzen heen, ook over de verschillende filosofische strekkingen heen, ontstaan zodanig dat een samenwerking tussen de verschillende instituten van verschillende origine vandaag mogelijk wordt.

Ik denk trouwens dat wij als provincie baanbrekend werk hebben geleverd en ik dank nogmaals al degenen die daaraan mee hebben gewerkt en het mogelijk hebben gemaakt dat wij voor het secundair onderwijs destijds de stap hebben gezet naar de vorming van de scholengemeenschappen. Straks trouwens zullen we de raad uitnodigen om hetzelfde te doen voor wat het OSP en het volwassenenonderwijs betreft.

Er is ook het Hobu-decreet zelf, Mijnheer de Voorzitter.

Het statuut van de Vlaamse Autonome Hogescholen is een sui generis-statuuut dat eigenlijk meer mogelijkheden biedt om de scherpe kanten die er destijds waren tussen Argo aan de ene kant en het vrij onderwijs aan de andere kant, of het gesubsidieerd officieel onderwijs voor ons geval, voor een stuk te omzeilen.

Een Vlaamse Autonome Hogeschool is geen Argo-school, is geen gesubsidieerd officieel onderwijs zoals het destijds bestond, maar een soort van nieuwe instelling die autonoom is en die eigenlijk op zichzelf een eigen inrichtende macht is met een eigen raad van bestuur die een zeer sterke autonomie heeft. Het is trouwens, dacht ik, de enige vorm van hoger onderwijs waarin studenten samen met het personeel de meerderheid uitmaken in de raad van bestuur en dus zelf de touwtjes in handen houden.

Er blijft wel een restant van de oorspronkelijk inrichtende macht aanwezig in die raad van bestuur, maar dat is via een minderheid.

Vandaag meen ik dat wij klaar zijn en dat de onderhandelaars kunnen zeggen : “Wij hebben een akkoord.”

Ik wil u niet verhelen dat het heel wat moeite heeft gekost. Het is wel niet zo erg dat ik zou kunnen spreken van bloed, zweet en tranen - zo erg is het niet geweest, Mijnheer de Voorzitter -, maar het is toch wel een moeilijk debat geweest. Er zijn zeer veel versies geweest. Er is telkens op teruggekomen. Er is vurig gediscussieerd. Maar ik meen dat wat vandaag voorligt de best mogelijke oplossing is.

Namens de raad van bestuur hebben wij vandaag de opdracht gekregen de vraag te beantwoorden om het Autonoom Provinciebedrijf Mercator op te heffen en om het protocol zoals het voorligt en zoals het nog tot op het laatste moment aangepast is, goed te keuren.

Dat verzoek van de raad van bestuur dat wij vandaag aan de raad overbrengen voor wat het eerste punt betreft, namelijk de opheffing van het autonoom provinciebedrijf, werd unaniem goedgekeurd.

Wat de tweede vraag betreft, het protocol, toen gekend op basis van de tekst van 29 mei, was er bijkomstig de aanbeveling – trouwens op de raad van bestuur, Mijnheer de Voorzitter, dacht ik mede door u geformuleerd – om opnieuw de partners te contacteren en te proberen van tot een andere regeling te komen wat de leninglast betreft.

Het bleef dus een probleem van centen, zeg maar, hoewel het belangrijkste in de geest, ook van de onderhandelaars, toch wel de mensen waren en wat zij samen in petto hadden binnen het instituut Mercator, met al zijn knowhow, zijn personeel, studenten, programma's, onderwijs, enz., zoals wij dat in het verleden zo vaak hebben geroemd.

Ik meen daarop te proberen een aantal bijsturingen te realiseren en voor de rest is er, dacht ik, voldaan aan de randvoorwaarden die van in het begin zijn meegegeven aan de onderhandelaars. Randvoorwaarden die werden uitgeschreven bij het principiële ja van maart laatstleden.

Om op die randvoorwaarden nog eens terug te komen, hadden we in de eerste plaats de werkzekerheid van het personeel.

Ik denk dat de werkzekerheid zoals ze vandaag binnen het protocol is uitgeschreven maximaal wordt gegarandeerd, zowel voor het personeel van Mercator, of het nu OP, het ATP of het niet-gesubsidieerd personeel van de provincie is dat nog in de Mercator tewerkgesteld is, als daarnaast voor het provinciepersoneel dat op de campus aanwezig is. Op dat vlak is de onrust, die er ongetwijfeld ook bij het personeel van in het begin was, en dat is eigenlijk een natuurlijke zaak, want we zijn allemaal een beetje schrikkerig op het ogenblik dat wij uit een vertrouwde positie worden verschoven, is weggewerkt.

Dan was er ook nog de zaak van de bestaande akkoorden die moesten gerespecteerd worden. Ik meen dat we daarvoor een oplossing hebben gezocht en dat daaromtrent geen probleem meer bestaat.

Bijzonder belangrijk was de kwaliteit die moest gehandhaafd blijven.

De dienstverlening in Mercator – en dat in tegenstelling met de Vlaamse Autonome Hogeschool zoals ze vandaag functioneert – zit zeer sterk geconcentreerd in centrale diensten en in de stad, die daar werkzaam is, samen met zijn omkadering, daar waar het in de Vlaamse Autonome Hogeschool eerder geconcentreerd zit in de verschillende departementen en gespecificeerd juist naar de departementen toe.

Wel, Collega's, ik denk dat de hele centrale dienst – de stad zoals hij vandaag werkt – morgen kan functioneren binnen een Vlaamse Autonome Hogeschool. Daar is voor gezorgd zowel voor wat het organogram van het personeel betreft, dat integraal is geïntegreerd binnen de stad van de Vlaamse Autonome Hogeschool, enerzijds, als voor wat zijn middelen en methodes betreft, anderzijds. Ik noem er u een paar op : de dienstverlening naar de studenten toe, de studentenbegeleiding, de sociale sector, de cursusdienst, het studentenhuus, enz. Dat zijn zaken die allemaal worden overgenomen en die in stand worden gehouden en versterkt binnen de milieu-entiteit.

Er is ongetwijfeld - en ook dat is voor ons belangrijk – onze inbreng in het onderwijs zelf : de manier waarop morgen Mercator, zij het misschien niet meer direct onder die naam – met zijn verleden en kennis aanwezig zal zijn in de onderscheiden departementen. Mercator met zijn kwaliteitslabel, dat moet verzorgd worden door de professoren, de lectoren en het onderwijzend personeel dat meegaat en via de kwaliteit van wat zijn studenten hebben verworven.

Ik ben ervan overtuigd dat wij zeer sterk onze stempel zullen drukken, al ware het maar om te beginnen omwille van het feit dat wij het sterkst met het grootste aantal mensen en studenten zullen aanwezig zijn. Door het feit dat men een democratisch werkende hogeschool krijgt die zelf zijn vertegenwoordiging kiest, is dat juist de beste garantie dat ook in het beleid van die departementen – en daar zal de kern van de beslissingen worden genomen – Mercator aanwezig zal blijven.

DEBATTEN

Dan was er nog de kwestie van de voortgezette opleidingen. Wel, ook daar is garantie gegeven.

Het was niet verwonderlijk, Collega's, dat zowel de raad van bestuur van het autonoom provinciebedrijf Mercator als de academische raad het vrijwel unaniem eens waren om vandaag de beslissingen te nemen zoals zij voorliggen.

Het fusiecomité dat bestaat uit de directieleden en alle departementshoofden is eergisteren die vraag nog eens unaniem bijgetreden, stellende dat de fusie vandaag misschien wel het beste is wat ons kan overkomen als hogeschool. Men stelt er zelfs bij dat als dat niet zou doorgaan vandaag het meteen een ramp zou betekenen voor Mercator.

Er is daar een zeer sterk pleidooi pro.

Er is ten slotte ook overleg geweest via het hoog overlegcomité waar beide vakbonden tekenden voor niet-akkoord, maar de ene zegt erbij dat hij een protocol van akkoord zou kunnen ondertekenen indien wij een paragraaf hadden toegevoegd waarin zou gesteld worden dat alle protocols, alle reglementen en afspraken die binnen Mercator bestonden binnen het jaar zouden heronderhandeld worden met de Vlaamse Autonome Hogeschool of op zijn minst dat de bestaande reglementeringen van de Vlaamse Autonome Hogeschool zouden getoetst worden aan wat binnen Mercator was onderhandeld gedurende de lange tijd die Mercator nu al achter zich heeft.

Op zich heeft niemand daar problemen mee, maar wij hebben gemeend van dat niet te moeten inschrijven omdat dat nu eenmaal een syndicaal recht is dat door het statuut van het syndicaal overleg aan de vakbonden is gegarandeerd. Men zou – en dat heb ik trouwens ook in de commissie gezegd – ons kunnen verwijten in de toekomst dat wij peanuts geven, dat wij aan de syndicale vertegenwoordiging dat geven wat hun eigenlijk als recht via het decreet is toegezegd en ik denk dat dat ook niet de bedoeling kan zijn.

De andere vakbond heeft vandaag nog een bijkomende tekst gedeponneerd waarin ze zich niet akkoord verklaren, meer om formele reden van niet-overleg. Ik stel alleen maar vast dat we tijdens de hele discussie regelmatig het HOC hebben op de hoogte gehouden en dat op de vergadering waarop de bespreking de facto is gebeurd, er van die vakbond niemand aanwezig was zodanig dat we dan als complement nog een nieuwe vergadering hebben bijeengeroepen om nog eens de teksten door te nemen. Dus ik neem aan dat ook dat argument niet valabel is.

Wat bleef er vorige week als probleem over, Collega's ?

Het was een materieel probleem, dacht ik. Ik meen dat ik het goed samenvat als ik vandaag zeg dat men wees op een onevenwicht tussen wat men kreeg en wat er te betalen bleef, als men de balans ging bekijken van de verschillende zaken die uitgeschreven staan in het protocol.

De opdracht was om de leninglast te gaan herbekijken.

Ik moet u eerlijkheidshalve zeggen dat aan die leninglast niet wordt geraakt, maar dat wij in de moeilijke discussies ontsnappingspistes zijn gaan zoeken die een gelijkwaardig resultaat vandaag mogelijk maken. Ik som ze voor u op :

1. er is het probleem van de brandveiligheid, wat een zeer zwaar kostenplaatje is. Ook een stuk verantwoordelijkheid. Wij hebben het er vanmiddag nog over gehad. We zijn er trouwens mee gestart en de collega heeft erop gewezen dat het inderdaad een permanent aandachtspunt moet zijn. Dat was ook zo bij ons. Er was dus een studie gemaakt voor Mercator, waarvan wij – eerlijkheidshalve moet ik dat eraan toevoegen – achterover gevallen zijn van het kostenplaatje dat eraan hing : 150 000 BEF, 200 000 BEF. Maar we zijn nog niet bezig. Er zullen nog meerwerken zijn, enz. ; Vandaag staat er in de tekst dat de kostprijs van die brandbeveiligingswerken integraal ten laste wordt gelegd van de nieuwe entiteit, aan de Vlaamse Autonome Hogeschool ;
2. er is de huurovereenkomst met de Meerstraat.
U weet dat de hogeschool nog een belangrijke huur in de Meersstraat betaalt. Wel, vandaag staat er in het protocol dat die eindigt in 2002, zodanig dat wij van die financiële last op dat ogenblik ook verlost zijn ;

3. er is - en misschien is dat een gevoelsmatige zaak, maar voor veel mensen is dit toch wel zeer belangrijk, dacht ik - de overdracht die is omgezet in een erfpacht van 99 jaar. De provincie blijft als dusdanig toch wel naakte eigenaar van het patrimonium. Laat ons hopen dat de provincie de eeuwigheid heeft, zoals sommige andere instituten, en dan zal het ooit terugkomen of op zijn minst zal er moeten heronderhandeld worden, hier in de provincieraad, wat er met het patrimonium gebeurt. Er zijn nog een paar kleine wijzigingen die er als toemaatje kunnen aan toegevoegd worden, Mijnheer de Voorzitter, met name :
- het huis van de regeringscommissaris dat oorspronkelijk binnen de omschrijving zat van de Vlaamse Autonome Hogeschool hebben we eruit gehaald ;
 - aan de andere kant is er de gemeenschappelijke toegang van wat bij de intimi het hellend vlak wordt genoemd dat in erfpacht wordt gegeven ;
 - en er wordt een bijkomende toegang verzekerd, kwestie van brandveiligheid, naar de Groot-Brittanniëlaan toe.

Alles wat de overdracht betreft is gekoppeld aan formules die mogelijkheden bieden om de beide partners hun belangen te respecteren.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat de onderhandelaars geslaagd zijn in hun opdracht.

Ik ben nog één zaak vergeten. En misschien is het een detail, maar het is toch wel iets gevoeligs en daarom wil ik het toch even ter sprake brengen, namelijk de kwestie van de naam.

Nogal wat mensen vroegen om op één of andere manier de naam Mercator in stand te houden, ook binnen de nieuwe instelling. Het compromis dat werd bereikt is dat de campus in de toekomst de naam Mercator blijft behouden. Als ze dat willen kunnen de departementen die daar gevestigd zijn, met name Bedrijfsbeheer en Vertaalkunde, de naam Mercator dragen naar analogie van bijvoorbeeld het departement Gezondheidsleer dat de naam Vesalius heeft op een andere campus.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik houd eraan om de collega's die mede de onderhandelingen hebben gedaan hier nog eens vanop deze plaats officieel te bedanken voor hun bijdrage. Ze hebben dat allemaal op hun eigen manier gedaan. Sommige met een bijzondere nauwkeurigheid en zin voor stiptheid. Dat heeft trouwens geresulteerd, Mevrouw Bottequin, met onze dank voor uw opmerkzaamheid, in nog een laatste correctie, waarvan ik de Griffie zou willen vragen dat ze deze noteert. Het is een telkens terugkerende fout, blijkbaar. Maar in de tekst, op bladzijde 3, paragraaf 2, 2e alinea moet het nummer van het perceel 956G9 gewijzigd worden in 956H9. Die preciesheid kunnen we verwachten van een dame, uiteraard.

Ik wil in het bijzonder ook de afscheidnemende directeur bedanken omdat die man op de valreep van zijn pensioen toch gemeend heeft de hele operatie te moeten begeleiden. Ik kan u verzekeren, Mijnheer de Voorzitter, dat wij hem zeer sterk nodig hebben gehad omdat hij tenslotte degene was die tot in de kleinste details de zaken kon doorzien en wist hoe alles functioneerde.

Collega Vercamer, u ook bedankt. We hebben het soms wel eens moeilijk gehad. U hebt het gedaan in uw eigen stijl, maar ik denk dat uw bijdrage ongetwijfeld duidelijk aanwezig is in het resultaat dat voorligt.

Mijnheer de Voorzitter, ik besluit met het vertrouwen te vragen voor de twee stemmingen. Wij nemen voor een stuk afscheid, als men het zo kan noemen. Het is een scheiding om bestwil. Maar ik denk dat Mercator blijft. Misschien niet in se, maar alleszins ingebed, ingecorporeerd binnen de nieuwe entiteit die Mercator alleszins veel meer mogelijkheden biedt.

Dank u.

Applaus

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Toen het punt hier in principe voorkwam heeft de CVP ja gezegd, 'ja' onder een aantal condities die daarnet door de gedeputeerde op een rijtje zijn gezet. Ik ga ze hier niet herhalen.

DEBATTEN

Wij hebben moeten vaststellen dat in de loop van de moeilijke onderhandelingen men gunstig heeft gereageerd op verschillende van deze voorwaarden, bijvoorbeeld de naamgeving.

Wij wisten wel op voorhand, toen we in deze raad gepleit hebben voor het behoud van deze naamgeving, dat het waarschijnlijk niet zou doorgaan, dat de hele hogeschool een nieuwe naam ging krijgen.

Maar wij zijn bijzonder tevreden dat uiteindelijk een deel van het geheel de naam zal behouden en dat minstens één departement onder die naam zal voortleven.

Wij hadden hier in deze raad gesteld dat er bijzondere zorg moet zijn naar het personeel toe. Wel, we stellen vandaag vast dat er in het akkoord maximale garanties zijn gegeven, rekening houdend met een aantal mogelijke evoluties, en het aanwezige personeel verder beschermd is.

Uiteindelijk was het zo dat aan al die voorwaarden in verregaande mate beantwoord werd. Bleef alleen inderdaad ook die kommer omtrent de verhouding tussen datgene wat de provincie afstond en datgene wat uiteindelijk ten laste zou blijven voor het provinciebestuur. En essentieel draaide uiteindelijk alles rond die leninglasten.

Vandaag is dat niet meer het voorwerp van discussie om de eenvoudige reden dat men het roer totaal omgegooid heeft en de provincie eigenaar blijft van de gebouwen, van de gronden en dus automatisch ook opdraait voor het afbetalen van de aangegane lening.

Dat is zonder discussie.

We stellen alleen vast dat uiteindelijk datgene wat gesteld is aan bezwaren ten overstaan van datgene wat als voorontwerpen van akkoord was voorgelegd, uiteindelijk dan toch wel bijzonder zinvol is geweest.

Ik stel vast dat wij vandaag met datgene wat uiteindelijk geschrapt is in het voorliggend akkoord en niet meer ten laste valt van de provincie, wij een paar honderden miljoenen frank niet meer als last zullen dragen. Dat binnen dit akkoord uiteindelijk de aangegane engagementen allemaal uitdovend zijn – het één al wat vroeger dan het ander -, maar dat wij uiteindelijk dan toch binnen een bepaald tijdsperspectief van een totale last zullen vrij zijn.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, de huidige fusie, zoals ze op het getouw is gezet, is in feite het gevolg van een ontwikkeling in heel Vlaanderen, zelfs in heel Europa. Met andere woorden : we waren ons als CVP bijzonder bewust van het feit dat dit in het domein van de onvermijdelijkheden hoorde en dat het alleen een kwestie was van te komen tot garanties voor het personeel, voor de kwaliteit die Mercator altijd heeft verdedigd en heeft gesteld.

Maar wij kunnen als CVP-fractie geen afscheid nemen van die eigen provinciale school zonder te herinneren aan het feit dat deze raad altijd, over alle fracties heen, achter deze hogeschool heeft gestaan en dat zo dikwijls, zeker in de begrotingsdebatten, vanop de diverse banken hier, bijzondere lofwoorden zijn gesproken aan het adres van de Mercator Hogeschool. Met andere woorden, deze school werd door het provinciebestuur gekoesterd. Dat is trouwens ook gebleken, zeer recent, uit het vergelijkend onderzoek tussen de Gentse Hogeschool en de Mercator Hogeschool, waarbij wij konden vaststellen dat de financiële injecties van dit provinciebestuur in de eigen hogeschool geleid heeft tot een drukkere omkadering dan het geval was binnen de Gentse Hogeschool.

Wij hebben dus altijd deze instelling gekoesterd.

Wij hebben die instelling hier, als provinciebestuur, verdedigd en dat gebeurde over de partijen heen.

Er stond bijna in de sterren geschreven dat dit onvermijdelijk was.

Ik denk dat wij verplicht zijn, dit in het spoor trouwens van de gedeputeerde, om hulde te brengen aan de opeenvolgende directies van deze hogeschool, in het bijzonder aan de huidige directeur, aan de huidige onderdirecteur, aan de mensen van de Academische Raad, aan alle personeelsleden en ook, Mijnheer de Voorzitter, aan de studenten. Want indien er binnen deze hogeschool geen geest van wijsheid had geregeerd, kon heel dit delicate, moeilijke debat totaal anders verlopen zijn.

Ik stel vast dat men met vereende krachten, zonder demagogie en met een grote geest van Mercatorwijsheid, humanistische wijsheid, dit debat is aangegaan, dat de inbreng van de verschillende geledingen zeer groot geweest is en dat het voorliggende resultaat niet het ronde brood is dat wij verwacht hadden. Maar wij behoren niet tot het slag mensen dat sterft van de honger met een vierkant brood onder de arm.

Wat wij als CVP-fractie in alle duidelijkheid stellen is, Mijnheer de Voorzitter, dat op basis van de wijzigingen, die soms in extremis zelfs in het voorliggende ontwerp van akkoord zijn ingebracht, wij ons wel akkoord kunnen verklaren. Wij wensen de nieuwe entiteit goede vaart. Dat de geest van de Mercator Hogeschool moge overgaan in de nieuwe entiteit en dat de kwaliteit die vroeger bestaan heeft in onze eigen school ook zou voortleven in de nieuwe Gentse Hogeschool.

Dank u.

Applaus

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Indien ik deze tussenkomst had voorbereid vóór de ultieme vergadering van de commissie Onderwijs die gisterenavond samen met de centrale commissie heeft plaatsgevonden, zou ze een andere toon hebben gehad.

Ik zou dan gesproken hebben over de lasten voor de provincie, maar vooral ook over de lusten voor de Hogeschool Gent. Maar helaas voor sommigen, of misschien gelukkig voor sommigen, en dankzij ultiem en intens overleg, het is gezegd, zijn er wat minder onaanvaardbare lusten en lasten te beschrijven.

We hebben met de Agalev-fractie de principiëbeslissing goedgekeurd op 14 maart van dit jaar om over te gaan tot een fusie. Wij hebben toen benadrukt dat wij het belangrijk vonden dat de operatie werkelijk een fusie zou zijn en niet een overdracht.

Waarom ?

Omdat wanneer we over een fusie spreken, spreken we over twee hogescholen die op basis van evenwaardigheid samen rond de tafel gaan zitten en proberen samen tot één nieuw geheel, een evenwichtig geheel te komen.

We hebben daarnet de vierde versie van de overeenkomst gekregen en de evolutie in de vierde versie is spectaculair.

Toen we de eerste versie kregen – en dat is niet zo lang geleden, namelijk op de raad van bestuur van 28 mei van dit jaar - heb ik die teksten met stijgende verbazing en ongeloof gelezen.

Van een fusie zoals door deze raad was beslist, was er absoluut geen sprake. Men sprak over een overdracht. Maar als men goed las, was er ook van een overdracht geen sprake want wij droegen eigenlijk niets over. Wij schonken veel weg. U kan zich niet inbeelden wat we allemaal wensten weg te schenken. Die eerste versie was voor de Agalev-fractie dan ook totaal onaanvaardbaar en om deze reden hebben wij ook een duidelijk gemotiveerde tegenstem gegeven in de raad van bestuur. Wij hebben daar een zeer interessante discussie gehad waarbij ook de opdracht werd gegeven aan de onderhandelaars om een aantal zaken te hernegotiëren.

Maar toch, het onevenwicht dat erin zat, was eigenlijk overduidelijk. Ik som ze kort op :

- de gebouwen, zoals reeds gezegd, zouden worden overgedragen. Dus ze zijn gratis. De waarde ervan is heel hoog ;
- het studentenhuus zou hetzelfde zijn. We hebben toch ook veel scholen overgenomen. Wij hebben de gebouwen overgenomen, we hebben ze gehuurd, en dergelijke meer... ;
- de leninglast is aangehaald ;
- de roerende goederen werden overgenomen ;
- een saldo waarbij de derde fase moest worden gefinancierd ;
- de gebouwen die gehuurd zijn. Daar is ook al over gesproken ;
- de aanpassingen ;
- de brandveiligheid, en dergelijke meer.

Dus een hele resem lasten eigenlijk die nog bij de provincie bleven.

En dat is nog niet alles.

Wij hebben gewezen op het feit dat er in het protocolakkoord een tegenstrijdigheid zat met de principiëbeslissing die wij in deze raad hebben genomen, want in de raad hadden we beslist om een aantal voorwaarden te koppelen aan de fusie, met name de samenwerkingsakkoorden die zouden moeten behouden blijven alsook het behoud ook van de voortgezette opleidingen.

DEBATTEN

Wel, we stellen vast – alhoewel de gedeputeerde daarjuist zei dat er daarrond garanties zijn – dat in de tekst die garanties er eigenlijk niet echt zijn. Men spreekt zelfs letterlijk van ‘de opzegging van deze samenwerkingsakkoorden met de universiteit van Gent’.

Dat betekent voor ons dat het protocolakkoord niet strookt met de principiële beslissing die we hebben genomen.

Ook over de naam is er gediscussieerd.

Wij hebben in maart gesuggereerd om naar een nieuwe hogeschool te gaan met bijvoorbeeld de naam Vlaamse Hogeschool Mercator Gent. Het is er blijkbaar allemaal niet kunnen van komen.

We zijn twee weken verder, vele vergaderingen verder. Er zijn op drie vlakken fundamentele wijzigingen aangebracht, met name :

1. de gebouwen worden, zoals gezegd, niet meer overgedragen, maar in erfpacht gegeven, weliswaar voor een symbolische frank ;
2. de uitvoering van de werken voor de brandveiligheid valt niet meer ten laste van ons ;
3. de huurlast vermindert fors.

Wat er de laatste weken, vooral de laatste dagen, en concreet tussen de eerste bespreking in de raad van bestuur en de 6e commissie, met dit dossier is gebeurd, toont aan dat het nuttig is geweest om de eerste ontwerpen zeer kritisch te benaderen en de onderhandelaars aan te zetten om tot een meer evenwichtig akkoord te komen.

Vandaag blijkt dat er eigenlijk nog heel wat manoeuvreerruimte was.

Op enkele dagen tijd zijn er – en het is moeilijk om te berekenen - een paar honderden miljoenen franken bespaard voor de komende jaren, zo vermoed ik.

De overeenkomst is dus veel evenwichtiger geworden, ook al blijven we met een lening van 300 000 000 BEF terwijl de Hogeschool slechts een symbolische frank betaalt voor de erfpacht.

Het lijkt dus nu iets meer op een fusie. Er worden in ieder geval geen onroerende goederen meer weggeschonken.

Maar er blijven toch nog een aantal pijnpunten over, met name :

1. zoals reeds gezegd, de voortgezette opleidingen en de samenwerkingsakkoorden ;
2. de naam van de hogeschool.
De hogeschool behoudt de naam van de overnemer, de Hogeschool Gent. Nochtans betekent de naam Mercator Hogeschool wat in het onderwijslandschap en in het landschap van de bedrijven. Weliswaar zal een departement, een campus die naam krijgen, maar op het diploma zal het niet staan. In de naam vinden we de naam Mercator niet meer terug. Dit is jammer ;
3. er zijn blijkbaar ook nog een aantal problemen in verband met het personeel.
Wanneer we zonet vernamen wat de resultaten zijn van de onderhandelingen in het hoog overlegcomité van gisterenmorgen, stellen we vast dat er bij het personeel ook een probleem is. Men gaat niet echt akkoord met wat er allemaal gebeurd is. Misschien zijn ze ook wat laat geraadpleegd en heeft men niet voldoende tijd gehad om alles grondig door te nemen.

Dit is een beetje een algemene kritiek. Het is allemaal zo verschrikkelijk snel moeten gaan en zo een operatie kan men niet op enkele weken, op een paar maanden doen.

De overeenkomst is wat ons betreft nog niet af. Het is allemaal te snel moeten gaan. Het is ook begrijpelijk, want eigenlijk hebben wij niet veel keuze, niet veel vrijheid gehad in dit dossier. We hebben bevelen gekregen. We hebben moeten marcheren, althans de meerderheid. Het was niet alleen een dictaat van cijfers, het was ook een dictaat van Brussel.

Maar goed, het personeel zit waarschijnlijk nog met heel veel vragen. Wij gaan bijvoorbeeld het autonoom provinciebedrijf ontbinden waardoor de provincie – weliswaar zeer kortstondig, misschien zelfs maar één minuut – opnieuw in de rechten en plichten zal treden van alles wat met de Mercator Hogeschool te maken heeft en dit vóór we alles overdragen aan de Hogeschool Gent.

Op dat ogenblik worden al die mensen personeelsleden van onze provincie en stelt zich de vraag of deze personeelsleden tewerkgesteld blijven bij de provincie, bijvoorbeeld in het avondonderwijs, als zij dat wensen ? Dit zijn vragen die gesteld worden en die misschien nuttig zijn, maar die door de veel te hoge snelheid van onderhandelen geen duidelijk antwoord zullen krijgen.

Tot slot nog één opmerking.

Er is altijd op gewezen – ook in de raad van bestuur – dat de academische raad een advies zou formuleren en moet formuleren over deze fusie.

Waarom ?

Omdat het nu eenmaal in het dossier staat. Ik heb in het dossier geen verslag teruggevonden van de academische raad. Het was beloofd dat we dit verslag zouden krijgen, uiterlijk op deze zitting. Ik heb het niet ontvangen. Ik vind dit bizar en ik vind dit jammer. Het is in strijd met het decreet.

Omwille van al deze redenen, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, kunnen wij deze voorliggende overeenkomst niet goedkeuren. Wij zullen dan ook tegenstemmen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vandaag wordt aangaande het provinciaal onderwijs opnieuw een stuk geschiedenis geschreven. Met voorliggend fusieprotocol met de Hogeschool Gent komt een einde aan het Autonoom Provinciebedrijf Mercator, want als alles verloopt zoals gepland, zal uit het huwelijk van beide partners een nieuwe instelling geboren worden.

Is er daarom reden tot blijdschap ?

Neen, ik vermoed van niet. Het voorliggend protocol kan men allerminst een overwinning noemen.

Maar kon men wel winnen in deze situatie ?

Het is in ieder geval positief op te merken dat de onderhandelaars namens Mercator niet doof waren voor de kritiek en in een zoveelste nieuwe versie van het protocol tegemoet kwamen aan een aantal opmerkingen. Dit is eigenlijk een verrassende wending, want op de laatste raad van bestuur van de Mercator Hogeschool werd nog onomwonden gesteld dat het protocol te nemen of te laten was en dat er geen wijzigingen meer mogelijk waren.

Zijn die kleine wijzigingen nu baanbrekend ?

Neen, maar wellicht zullen ze volstaan om de plooiën glad te strijden. Concreet betekent dit dan dat het wellicht zal volstaan om een meerderheid achter het groene stemknopje te vinden om het in te duwen. Ik sta alvast volledig achter de motivatie om tot een fusie over te gaan en ik deel ook de bezorgdheid omtrent de toekomst van de Mercator Hogeschool.

Maar is het hier wel een fusie en onderhandelden de leden van het comité als goede huisvaders?

Ik kan hier niet volmondig ja op zeggen.

Terloops wil ik opmerken dat ik als Gents OCMW-raadslid tijdens de vorige legislatuur van dichtbij de onderhandelingsgesprekken heb gevolgd tussen het toenmalige Instituut Moderne - het kleine Instituut Moderne - en het OCMW-ziekenhuis De Bijloke en dat de onderhandelaars namens het Instituut Moderne, vanuit een minderheidspositie, daar wel het onderste uit de kan hebben gehaald.

Vandaar ons scepticisme om voorliggend protocol goed te keuren.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik heb algemeen de indruk dat wij een bloeiend bedrijf voor een symbolische frank hebben verkocht en daarenboven in de toekomst nog moeten opdraaien voor heel wat kosten. Kosten die we nu op dit ogenblik nog niet eens correct kunnen inschatten, bijvoorbeeld, de saneringsproblematiek, aangezien we – en de gedeputeerde zei het zelf – de naakte eigenaar zijn wat financieel weinig interessant is. We hebben kosten, maar geen inkomen.

Gelet op de garanties die aan het personeel zijn geboden, gelet liever op de toekomst van dit onderwijs - een toekomst die we via deze fusie toch voor een groot stuk garanderen - gaat de balans weer overhellen naar een goedkeuring.

Maar als gewezen lid van de raad van bestuur heb ik het er persoonlijk moeilijk mee, zeker gezien de vele inspanningen die door de directie en door het provinciebestuur in Mercator gestoken zijn om Mercator bekendheid te geven, om Mercator de kwalitatieve hoogstaande uitstraling naar buiten toe te geven.

Ik vrees dat ik dat voorliggend protocol als een noodzakelijk kwaad zal moeten omschrijven.
Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal zeer kort zijn. Ik sluit mij voor een groot stuk aan bij wat mijnheer Liebaut heeft gezegd. Inderdaad, er was over alle partijgrenzen heen een groot gevoel van "we moeten met die school verder".

Maar vandaag, Mijnheer de Voorzitter, staan wij met onze rug tegen de muur. Hadden wij 5 000 studenten, dan was dit debat niet aan de gang. Daarvan ben ik overtuigd. Het is niet alleen een principieel moreel debat, het is ook een debat omdat we niet anders kunnen. En omdat wij het officieel openbaar onderwijs aanbieden, ook in het hoger onderwijs, waren er niet zoveel keuzes in Gent. U kunt natuurlijk ook misschien met Hasselt fusioneren, maar dat stelt dan andere problemen.

Ik ben ook verbaasd over de vele versies die er geweest zijn, Mijnheer Van Hecke. Ik heb het aantal niet bijgehouden. Ik heb telkenmale de vorige weggegooid en de nieuwe gehouden, want ik heb waarschijnlijk niet zo een klassement als u.

Het bewijst ook dat er een grote generositeit en bereidheid om te veranderen was door net die versies aan te passen en niet vast te houden aan één protocol en niet meer toe te geven over enige enkele letter. Dat bewijst hetgeen men gezegd heeft, namelijk dat er daar verbeteringen kunnen aan vast zitten.

Mijnheer Vercamer, de vroegere gedeputeerde, die deze zaken zeer goed kent en dat ook 15 jaar lang mee gevolgd heeft, heeft dat zeer zeker op het financiële vlak sterk bewaakt. Hij heeft daar ten andere veel over gepraat in deze raad.

Met de rug tegen de muur staan is nooit een positie die leidt tot groot enthousiasme, bij mij is dat toch niet zo. Sommige mensen staan daar graag omdat ze wantrouwig zijn, maar ik loop nog graag tussen de mensen door op de markt.

Maar nu staan we met de rug tegen de muur. We moeten het doen of er is niets. Onmiddellijk komen er zware sancties die ook op het personeel en de financiën betrekking hebben.

Daarom zeggen wij ook juist dat wij achter het Hobu-decreet stonden. Wij kunnen in Europa niet verder met kleine schooltjes. Ik ben een student van een school van 250 mensen. Zo een sociale school kan niet meer opboksen in Europa. Dus ook onze school wordt te klein. We staan dus met de rug tegen de muur en ik vind dat de onderhandelaars eruit gehaald hebben wat er in zat.

De kleinste weegt het minst. Dat moet u ook begrijpen. En het was moeilijk onderhandelen want het was een zeer sterke partner. Een Tyson tegen een vlieggewicht.

Wel, ik vind dat de vlieggewichten ook hard geslagen hebben en dat ze eruit gehaald hebben wat er in zat.

Wat de lofwoorden betreft die mijnheer Liebaut uitgesproken heeft : hij heeft er één vergeten. Daarom neem ik speciaal het woord.

Mijnheer Verleyen had dikwijls een eenzame positie. Men zit daar natuurlijk met heel veel partners en mijnheer Verleyen moest het standpunt verdedigen van de fusie, terwijl er onmiddellijk vele stemmen opgingen, tot in de deputatie, daar ben ik van overtuigd. Ik ben geen gedeputeerde, dus ik ben daar niet bij, maar ik verneem dat. De deputatie is ook een forum van discussie. Er wordt daar niet overeen gekomen, maar er wordt daar ook gediscussieerd, zo zegt men mij. En misschien zal ik daar ooit eens bij zijn, maar nu moet ik afgaan op de rapportages.

Wel, ik zeg dat mijnheer Verleyen zich ook heeft moeten staande houden, overal en altijd. En samen met mijnheer Vercamer, de twee gedeputeerden samen, maar hij is verantwoordelijk, heeft hij puik werk verricht.

Ik zeg dan ook met plezier, ook als partijgenoot, ik sta hier ook een beetje namens de SP-fractie – een beetje veel zelfs – proficiat aan de deputatie en zeker aan mijnheer Verleyen.

Dank u.

Applaus

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben namens mijn fractie mede-onderhandelaar geweest bij het tot stand komen van het fusie-protocol. En als het mijnheer Van Hecke kan troosten : ik heb niet vier versies, maar op zijn minst een dozijn versies. Daarom ben ik ook dankbaar voor wat de fractieleider van de SP heeft gezegd, namelijk dat dat inderdaad bewijst dat er zeer hard is gediscussieerd.

En ik zou hier een woord van gedeputeerde Vercamer willen parafraseren, met name : "Het was niet simpel."

Dat kan ik terecht zeggen als we zien hoe vaak we vergaderd hebben. Ik stond op met Mercator, want we hebben meerdere vergaderingen gehad om 8 00 uur, en ik ging bijna slapen met Mercator...

Gelach

Honi soit qui mal y pense.

De heer voorzitter

Pas op, Mevrouw, of we moeten de beleidsnota herzien.

Gelach

Mevrouw Bottequin-De Meyer

... Dus er is heel veel gediscussieerd.

Men heeft een beetje de neiging om de discussie in economische termen te bekijken. In termen van winst en verlies. Onderwijs is een dienstverlening naar de maatschappij. Onderwijs is geen lucratieve bezigheid. Onderwijsverstrekkers en onderwijsorganisatoren hebben geen kapitaal. Zij moeten gewoon leven van dotaties of van subsidies. Vandaar dat men dat niet kan beoordelen in termen van wetmatigheden uit de economische wereld.

DEBATTEN

En als men denkt dat de provincie hier alles heeft weggeschonken, of veel heeft weggeschonken, dan moet daar toch tegenover gesteld worden - en dat is tot hiertoe nog niet gezegd geweest - dat de Hogeschool Gent toch een merkwaardig sociaal passief voor zich neemt. Wat wij uit de brand hebben gesleept, is het feit dat ons personeel gevrijwaard is en in haar rechten gevrijwaard is. Dat is toch heel wat voor het personeel en dat is een heel grote last, ook voor de Hogeschool Gent. Ik weet wel dat het niet kan becijferd worden in cijfermateriaal, maar dat is een zware last.

Niemand van ons is echt gelukkig met die fusie, in die zin dat wij ons misschien allemaal een beetje voelen als de ouder die moet afscheid nemen van zijn kind dat op eigen vleugels gaat vliegen en dat in het huwelijk treedt.

Ik denk hier vooral aan de collega's die alle discussies en perikelen rond het voortbestaan van Mercator tijdens de vorige legislatuur hebben meegemaakt alsook aan de inspanningen die toen geleverd zijn om Mercator te laten voortbestaan. Ik denk dat zij zeker met spijt in het hart en met nostalgie zullen terugdenken aan die school.

Maar ik heb heel veel respect en heel veel begrip voor het personeel. Respect voor het personeel, in die zin dat aanvankelijk die mensen heel fel tegen de fusie gekant waren, wat bijna voor de hand liggend is. Men is uiteraard een beetje conservatief. Ik kom uit het onderwijs en dat is een deel van de maatschappij waar men extra conservatief is.

Ik heb gezien dat het personeel haar mening ondertussen erg gewijzigd heeft, gelooft in de toekomstige school en bereid is zich daarvoor in te zetten en zich zeker zal inspannen om een meerwaarde te geven die de Mercator Hogeschool toch probeert op te bouwen binnen haar eigen muren.

Vandaar dat ik zou pleiten voor een goedkeuring bij het voorliggende protocol en het is met spijt in het hart dat wij vandaag afscheid nemen van de Provinciale Mercator Hogeschool. Dank u.

Applaus

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ook mijn fractie heeft op 14 maart de principiële beslissing goedgekeurd en hoewel wij niet in het hart van de debatten of in de raad van bestuur zaten, heb ik het wel kunnen volgen vanuit de commissie Onderwijs.
Ik heb ook de evolutie in de verschillende voorliggende overeenkomsten gezien. Ik vind dat er zich een positieve evolutie heeft afgespeeld en ik denk dat het afscheid, waarvan u daarnet sprak, Mijnheer Verleyen, een waardig afscheid is. Ik vind eigenlijk zelfs dat de provincie haar verantwoordelijkheid inzake onderwijs via die overeenkomst nog gedeeltelijk op zich blijft nemen. Vandaar dat de overeenkomst globaal genomen door mijn fractie positief wordt geëvalueerd. Vandaar dat wij graag onze steun aan dit punt van beslissing toekennen. Dank u.

Applaus

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik maak van deze plaats niet veel gebruik, maar het is waarschijnlijk de laatste keer dat ik over onderwijs iets kan zeggen in deze provincieraad. Ik had maar een klein stukje bevoegdheid meer, namelijk het Studentenhuis, en ik ben ook nog voorzitter van de academische raad van Mercator. Ik zal daarmee beginnen, want dat is een puur technische mededeling.

Het is inderdaad zo dat de academische raad van Mercator een advies uitgebracht heeft op vrijdag 8 juni om 8 00 uur 's morgens.

Wij hebben rekening gehouden met het vergaderkalender en met dat vergaderuur omdat er juist examenzittijd was.

Die academische raad heeft, zoals het een academische raad past, denk ik, een wijs advies uitgebracht op vier punten. Men zal de tekst vandaag nog aan het dossier toevoegen indien het er niet zou inzitten.

Het verslag wordt nog per fax bezorgd.

Ten eerste heeft de academische raad positief geadviseerd rekening houdend met de blijvende opleidingskansen en de blijvende aandacht voor kwaliteit.

Ten tweede heeft de academische raad positief geadviseerd met betrekking tot de voorstellen en de regeling voor het personeel.

Ten derde heeft de academische raad zich onthouden van enig advies met betrekking tot de infrastructurale regeling omdat zij van oordeel was dat dat niet tot haar bevoegdheid behoorde, maar dat dat eerder een aangelegenheid was die door de provincieraad zelf moest beoordeeld worden.

Ik denk dat ze daarin wijs geweest is.

Ten vierde heeft de academische raad wel nog aangedrongen – en dat is allemaal bekend aan de bevoegde gedeputeerde. Hij was onmiddellijk op de hoogte – om op enige manier een poging te blijven doen om de naam Mercator op enige manier te behouden. U kent de voorstellen dienaangaande.

Het advies van de academische raad is binnen. Ik zal het onmiddellijk via een bode aan het dossier laten toevoegen.

De heer voorzitter

Met de toestemming van het bureau en van de voorzitter, mocht het u stemmen. Het is het dossier van de provincieraad.

De heer gedeputeerde Vercamer

Het is aan de gedeputeerde dat ik het laat afgeven, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Ja, maar wordt het bij het dossier gevoegd ? Ik zou het toch ook graag eens zien als het mogelijk is.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, het is goed om van de gelegenheid gebruik te maken om eventjes te kijken van waar we komen met dat hoger onderwijs, want elk feit heeft een geheugen, Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren.

In 1994 hebben we 100 jaar provinciaal onderwijs gevierd naar aanleiding van het Provinciaal Handels- en Taalinstituut. Uit die merkwaardige provinciale school ontstond in 1936 ons hoger onderwijs. In 1938 werden de eerste diploma's afgeleverd in de KNS om 10 00 uur 's morgens. En in oktober 1995 hebben we toen de laatste diploma's van dat PIHO uitgereikt. Ondertussen was er ook Mercator, geboren uit ex-PHVT en ex-HIVET.

In september 1993 hield ik waarschijnlijk de kortste openingsrede bij het academisch jaar ooit. Het was de periode dat er ook sprake was om te stoppen met hoger onderwijs. Ik besloot dan zeer pessimistisch met "Der Mohr hat seine Schuldigkeit getan, Mohr kann gehen".

DEBATTEN

Het jaar nadien echter mocht ik aankondigen dat de Mercator trein die op het spoor stond, vertrekkenklaar was. Ik deed dat met trots en drukte de hoop uit dat ieder lid van de Mercator gemeenschap zich in die nieuwe hogeschool zou kunnen waarmaken in een klimaat van samenhang en van respect voor elkaars gedachten en gevoelens. Ik wedde erop dat de hogeschool daar op de duur beter zou van worden.
Het was 2 oktober 1995.

Maar de wereld staat niet stil. Er verandert continu veel. En vooral het laatste jaar is er een enorme evolutie in het hoger onderwijs waar te nemen. Van de Sorbonne al over Bologna naar Praag. 1936 : de start, 1938 : de eerste diploma's, vandaag : een beslissing die voorligt met als consequentie dat voor het academisch jaar 2000-2001 de laatste diploma's zullen uitgereikt worden van onze Mercator Hogeschool, van ons provinciaal hoger onderwijs.
Na 65 jaar stoppen we ermee, niet met ons met onderwijs bezig te houden, maar met het zelf organiseren van hoger onderwijs.
We komen inderdaad van ver op 65 jaar. Er is vandaag inderdaad Bologna, credits en accreditering, modularisering, flexibele leerwegen, optimalisering van het onderwijsaanbod. De overheid, de hogescholen en de universiteiten zijn de traditionele paden, het klassieke referentie- en denkkader, de bestaande structuur en organisatie van het hoger onderwijs aan het verlaten. Mercator zou zich hoe dan ook op die vernieuwingen anders moeten organiseren. En dat is de oorzaak van de beslissingen die vandaag voorliggen. Wij moeten ons voortdurend aanpassen.

En het protocol dat voorligt – en het is een protocol. Er komt nog een erfpachtovereenkomst uit, enz. – is allicht niet het best denkbare, zeker niet vanuit puur louter materieel provinciaal standpunt. Het is dus niet van harte dat ik het zal stemmen. Maar als ik op de onderhandelingen terugkijk, heb ik mij soms de bedenking gemaakt of ik de woorden van lord Byron niet tot de mijne diende te maken : “Er zijn grenzen waar geduld en verdraagzaamheid ophouden deugden te zijn.”

Maar bij de totale belangenafweging die gebeurd is, rekening houdend met het aanbod dat wij leveren, het quasi mono-sectoraal karakter, rekening houdend met de personeelsproblematiek, met de toekomstkansen van het onderwijsaanbod en de beste leerkansen voor onze studenten, moet ik met mijn verstand ‘ja’ zeggen op de voorstellen zoals ze hier liggen.

Emotioneel kunnen we het spijtig vinden dat de provincie Oost-Vlaanderen haar opdrachten met betrekking tot het hoger onderwijs, althans wat het dagonderwijs betreft, stopzet. Maar rekening houdend met de evolutie op het terrein – en die is concreet op twee punten : enerzijds de oorspronkelijke aankondiging dat men de subsidiëringnormen fors zou optrekken en anderzijds de vaststelling vandaag dat hogescholen, willen ze hun missie en kwaliteit zo goed als mogelijk valoriseren – ze in associatie met de universiteiten zullen moeten gaan. Dit alles heeft er mij toe geroepen achter die fusie-operatie te staan en ze ook te verdedigen in de middelen en op de echelons waar ik ze moest verdedigen.

Ik heb daarbij geprobeerd een constructieve rol te spelen, rekening houdend met de belangen van de studenten, personeel en de hogeschool zelf. De provincie Oost-Vlaanderen heeft in deze operatie de kans om de opleidingen die ze zelf opgericht en geïnitieerd heeft verder te laten zetten, door anderen weliswaar, ten bate van wat men indertijd in de oude teksten noemde “meewerken aan de ontwikkelingskansen van onze provincie en haar inwoners, heel speciaal de jeugd”.
Op middellange termijn worden daartoe de beste kansen geboden door op te gaan in een grotere constructie. Daar ben ik van overtuigd. Anders lopen we het risico om op middellange termijn in een lange palliatieve fase terug te komen.

Het past de provincieraad van Oost-Vlaanderen ook vanop deze plaats te danken voor de inspanningen die in het verleden altijd genereus geleverd zijn ten bate van ons hoger onderwijs.
Terzelfder tijd past het erop te wijzen dat rekening gehouden werd met het feit dat onze investeringen uit het verleden, die hier zo genereus gestemd werden, ook verder hun onderwijsbestemming zullen houden, dat daarbij voldoende waarborgen ingebouwd zijn voor ons onderwijs Sociale Promotie en onze Oost-Vlaamse Bestuursacademie, want dat is nog niet gezegd of toch niet zo expliciet. Zij zullen verder van die infrastructuur gebruik maken zonder dat we verder kosten moeten doen aan die infrastructuur, want het eigenaarsonderhoud ligt uiteindelijk bij de erfpachtnemer.

Bij deze neemt de eerste voorzitter van het Autonoom Provinciebedrijf Mercator afscheid van wat hij samen met u verwekt heeft. De goede herinneringen zullen mij bijblijven. De minder goede tracht ik te vergeten.

Ik ben ervan overtuigd dat het nieuwe onderwijsaanbod dat gecreëerd wordt alle kansen op slagen heeft. Meer nog. Ik denk dat het onderwijsaanbod veel meer kansen op slagen heeft in deze nieuwe constructie dan in de bestaande constructie.

We konden er mogelijks van in het begin wat meer uitgehaald hebben op het materiële vlak, maar essentieel is dat wat we samen opgebouwd hebben, blijft dienen voor het onderwijs. We blijven nog enkele jaren mee betalen. We blijven blote eigenaar. En u kent het spreekwoord : “Beter blo Jan, dan do Jan”. En volgens de van Dale betekent dat “beter te voorzichtig dan zich aan gevaren bloot te stellen”. Dat was de uiteindelijke houding om onze eindafweging te maken.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, om in de Mercatorstijl te blijven : goede vaart aan de nieuwe constructie.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Het advies waarover gedeputeerde Vercamer sprak is inmiddels aan het dossier toegevoegd.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil in de eerste plaats mijn dank uitspreken aan alle interpellanten en stellen dat ik over het algemeen met de kritiek zoals zij geformuleerd is, kan leven.

Het is inderdaad zo – en dat was de rode draad of de bedenkingen, zo dacht ik – dat er nogal een sterke evolutie is doorheen de verschillende teksten. Dat ligt ook voor de hand en is onvermijdelijk, Mijnheer de Voorzitter, omdat wij uitgegaan zijn van een sneuveltekst die wij integraal hebben laten schrijven door de twee hogescholen samen. Uiteraard hebben die zichzelf het best verzorgd. De ene allicht omdat zij moest krijgen en daar uiteraard door de aard van de zaak zelf niets tegen had en de andere omdat zij liefst zoveel mogelijk meenam, omdat zij uiteraard in de toekomst deel uitmaakte en van alle mogelijke faciliteiten wenste gebruik te blijven maken die zij op dit moment had.

Wij werden geconfronteerd met een soort van derdebetalersregeling. Wij zouden als provincie een stuk betalen dat degene die ervan profiteerde eigenlijk had uitgeschreven. Dat is volgens mij de reden waarom er een zeer groot verschil is tussen de sneuveltekst van waaruit wij vertrokken zijn en de tekst waarmee we geëindigd zijn.

Maar ik wil nog wel bij een paar zaken de puntjes op de i zetten.
In de eerste plaats voor wat de voortgezette opleidingen betreft ...

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde,

Niet te lang meer, want de sfeer is gunstig heb ik de indruk. Misschien slaat het om als u verder aandringt.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Verleyen

Het zal maar twee minuten duren, Mijnheer de Voorzitter, als u mij niet te dikwijls meer onderbreekt.

Gelach

De heer voorzitter

Ik onderbreek u nooit meer.

De heer gedeputeerde Verleyen

... is het zo dat die blijven.

Ik weet niet waar mijnheer Van Hecke het haalt dat die zouden verdwijnen. De overeenkomsten – en ik heb het hele pak hier bij mij – blijven bewaard. Er is één uitzondering waarnaar u verwijst en u maakt daar een punt van om te zeggen dat ze allemaal verdwijnen.

Neen, alleen deze met de universiteit Gent verdwijnt. Men heeft het dan over zes halftijdse assistenten.

En u moet het dan allemaal zeggen, en dus zeggen dat in de overeenkomst staat dat die zes mensen volgend jaar in ieder geval blijven aan bod komen.

Dus voor het volgend academisch jaar loopt het gewoon door.

Er staat ook bij dat we naar een oplossing zoeken en dat we qua bestemming deze zes mensen proberen te deponeren, ofwel in de universiteit, ofwel in Mercator.

Het is dus helemaal niet waar dat alles zou verdwijnen.

Dat het snel is moeten gaan, is inderdaad waar. Maar dat komt doordat het moment gunstig is. Volgend jaar is de 55+-regeling weg. Stel dit dus een jaar uit en u dankt op 1 oktober vijf germanisten en vier juristen af. Men zit met een totale loonlast van 89 %. U gaat dus een aantal mensen op straat zetten. U moet het weten als u daar vandaag neen tegen zegt.

Wat de personeelsdossiers betreft is het zo dat ieders dossier individueel onderzocht is. En het is moeilijk om dat globaal in teksten te gieten, maar er is voor iedereen een afzonderlijk dossier.

Het is dus niet waar dat ze niet weten waar ze naartoe gaan.

De academische raad werd door de collega schitterend voorgezeten.

Ik vrees dat we hier maar de helft van het verslag gekregen hebben, want daar staat bijvoorbeeld niet in wat het resultaat van de stemming is. De stemming was unaniem op één lid na. Er was één professor die zegde : “Ik heb geen zicht op wat de toekomst zal zijn en daarom wens ik mij vandaag te onthouden.”

Maar voor de rest is er door alle geledingen heen unaniem positief geadviseerd.

Mijnheer Marginet, erfpacht betekent dat men de eigenaarslasten juist kwijt is. Ik weet niet waarom u de zaken omkeert, tenzij om dwars te liggen.

Mevrouw Bottequin, uw uitgangspunt is eigenlijk ook het mijne. Het is zo dat het niet alleen om gebouwen gaat, maar dat het als Biologisch Instituut moet beschouwd worden en dat is ook waarschijnlijk de reden geweest waarom wij er zolang over gedaan hebben om tot het uiteindelijke resultaat te komen.

Mijnheer de Voorzitter, ik wou het daarbij laten.

Dank u.

Stemming

PUNT 8

PERSONEEL - NIEUW PERSONEELSSTATUUT : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN M.B.T. DE VERGOEDINGEN VOOR DIENSTVERPLAATSINGEN (ARTIKEL 29 VAN HET GELDELIJK STATUUT)

Stemming

PUNT 9

PERSONEEL : PROJECT MILIEUZORG OP DE BASISCHOOL (MOS) : VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING

Stemming

PUNT 10

PERSONEEL : GOEDKEURING VAN DE AANPASSINGEN AAN DE PERSONEELSFORMATIE EN AAN DE FUNCTIEBESCHRIJVINGEN

Stemming

PUNT 11

VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR WATERVOORZIENING : SECTORCOMITÉS : AANUIDING VAN 1 EFFECTIEF EN 1 PLAATSVERVANGEND AFGEVAARDIGDE (PER SECTORCOMITÉ)

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb gemakkelijks halve de lijst al gedeponed.

De heer Dekimpe blijft voorgedragen als effectief afgevaardigde in het regionaal comité, maar daardoor – en dat was het punt - heeft hij ook automatisch zitting in de sectorcomités. Dus zijn naam verschijnt dan in elk van die sectorcomités. Daar betekent het dan een kleine verandering.

Voor het sectorcomité Beveren wordt de heer Luc Maes voorgedragen als effectief lid en de heer François De Ridder als plaatsvervanger.

Wat het sectorcomité Eeklo betreft wordt mevrouw Kathy De Waele voorgedragen als plaatsvervanger.

Voor het sectorcomité Lokeren wordt mevrouw Annie Hillebrant voorgedragen als plaatsvervanger.

In het sectorcomité Ninove wordt mevrouw Valentine Tas voorgedragen als plaatsvervanger.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor het sectorcomité Eeklo dragen wij voor als effectief lid, de heer Geert De Roo.

Voor het sectorcomité Ninove dragen wij voor als effectief lid, de heer Freddy Van Eeckhout.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor het sectorcomité Lokeren dragen wij de heer Freddy De Chou voor als effectief lid.

Dank u.

De heer voorzitter

Er zijn precies zoveel kandidaten als er te begeben plaatsen zijn. Dringt iemand aan op de geheime stemming? Mag ik dan over het geheel laten stemmen in één geheime stemming, namelijk over de voorstellen van de fractieleiders van de meerderheid?

Een stemming, geheim en elektronisch, over het geheel.

Akkoord? De raad stemt in? De raad stemt in.

De jongste leden van de raad zijn mevrouw Franssen, de heren Heyerick en Van Hecke en mevrouw De Brandt. Zij controleren de gang van zaken.

Geheime stemming

DEBATTEN

PUNT 12

INTERCOMMUNALE VENECO :

- BEKRACHTIGING VAN DE BESLISSING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN 31 MEI 2001 WAARIN VASTGEHOUDEN WORDT AAN 3 PROVINCIALE VERTEGENWOORDIGERS IN HET DIRECTIECOMITÉ
- RAAD VAN BESTUUR : VOORDRACHT VAN EEN 3E ONDERVOORZITTER

De heer voorzitter

Er moet eerst gestemd worden over de drie provinciale vertegenwoordigers in het directiecomité en dan stemmen we over een derde ondervoorzitter in de raad van bestuur bij geheime stemming.

Vraagt iemand het woord over de beslissing van de bestendige deputatie van de laatste dag van mei ? Niemand. Dan gaan we dat eerst stemmen.

Stemming

De heer Beke

Wij dragen in deze mevrouw Martine Verhoeven voor als derde voorzitter.

Geheime stemming

PUNT 13

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK – AANLEG VAN EEN RIOOL DOOR DE NV AQUAFIN : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VERKOPEN VAN EEN PERCEEL GROND TE ZAFFELARE EN TOT HET VESTIGEN VAN ERFDIENSTBAARHEDEN OP PERCELEN EIGENDOM VAN DE PROVINCIE

PUNT 14

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : KANAAL DER HOGE LANDEN : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VERKOPEN VAN EEN PERCEEL GROND TE SINT-GILLIS-WAAS

PUNT 15

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG AALST-LOUDENAARDE – AALSTSTRAAT TE LOUDENAARDE EN PROVINCIEWEG GENT-ZELE – VAK TORENHOF-MARKT TE ZELE : KENNISNEMING VAN DE MINISTERIËLE BESLISSING TOT INDELING BIJ DE GEMEENTEWEGEN

PUNT 16

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : WATERLOOP VAN 2E CATEGORIE NR. S 249 : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET RUILEN VAN DE VERLATEN BEDDING TE ZINGEM

PUNT 17

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG OVERMERE-UITBERGEN : AANLEG VAN EEN FIETSPAD : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT KOSTELOZE OVERDRACHT VAN EEN PERCEEL DIJK TE BERLARE

Gezamenlijke stemming punten 13 tot en met 17

PUNT 18

TOEPASSING ARTIKEL 74 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG AALST-LOUDENAARDE – SCHADEGEVAL : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANSTELLEN VAN EEN ADVOCaat

Stemming

PUNT 19
DIENST COMMUNICATIE : KENNISNEMING VAN HET JAARVERSLAG 2000

Kennisneming

PUNT 20
WATERLOOP NR. 8.010 (VRASENEBEEK) : GOEDKEURING VAN HET DEFINITIEF ONTWERP VOOR DE SANERINGSWERKEN TE VRASENE

Stemming

PUNT 21
NATUUREDMUCATIEF CENTRUM DE KAAIHOEVE : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE INSTANDHOUDINGS- EN HERSTELLINGSWERKEN AAN DE ALLEENSTAANDE SCHUUR

Stemming

PUNT 22
PROVINCIAAL ARCHIEF – PELIKAANSTRAAT GENT : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE LEVERING EN PLAATSING VAN COMPACTARCHIEFREKKEN EN VASTE OPSTELLING VAN ARCHIEFREKKEN

Stemming

PUNT 23
INFORMATICA : AANKOOP VAN 300 TOT 600 PC'S : UITSCHRIJVEN VAN EEN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG EN GOEDKEURING VAN HET LASTENBOEK

Stemming

PUNT 24
PROVINCIAAL DOMEIN DE GAVERS VZW : BORGSTELLING LENING TER FINANCIERING VAN DE BOUW CENTRAAL COMPLEX – AANPASSING PROVINCIERAADSBSLUIT VAN 18 APRIL 2001

Stemming

PUNT 25
PROVINCIAAL DOMEIN HET LEEN : GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT OP DE FUNCTIE VAN INWONEND HUISBEWAARDER

Stemming

PUNT 26
PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK : GOEDKEURING VAN DE AANKOOP VAN EEN TRACTOR UITGERUST MET VLEGELMAAIER

De heer voorzitter

Met uw toestemming gaan we ook punt 27 erbij nemen. Is er iemand die zich verzet tegen de gezamenlijke behandeling van de oude punten 25 en 26 (nieuwe punten 26 en 27) ? Geen verzet tegen de behandeling van de punten samen, maar u wilt wel een vraag stellen. Verzet ? Afzonderlijk dan.

DEBATTEN

De heer Lockefer

Ja, punt 25 graag afzonderlijk.

De heer voorzitter

Alstublieft.

De heer Lockefer

Mijnheer de Voorzitter, het tempo van de raad is nog erger dan dat van een renkoekoek. Ik weet niet of u die vogel kent, maar ik kan bijna niet bijbenen.

De heer voorzitter

U moet zich in een moderne tijd aan het ritme aanpassen, Mijnheer de Fractie leider, ondanks uw gezond conservatisme. Ik moet dat ook doen. We luisteren.

De heer Lockefer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Tot gisteravond laat wist ik niet wat een vlegelmaaier was. Ik heb ettelijke telefoons gedaan. Ja, ja, inderdaad. Ik kende wel een klepelmaaier en een maaibalk. Nu blijkt een vlegelmaaier een maaier te zijn waarvan de maaiarm in staat is om lang gras en kreupelhout tot vijf centimeter diameter te maaien en te verkleinen. Met andere woorden : verkleinen zodanig dat het maaisel niet meer kan afgevoerd worden. Hier wringt het schoentje, want in het kader van het wegbermd decreet kan dat niet. Wij moeten volgens dat decreet het maaisel weghalen. Nu weet ik niet of wij ons als provincie in Puyenbroeck aan het wegbermd decreet moeten houden, maar ik vind wel dat wij nog altijd een voorbeeldfunctie hebben. Met een dergelijke machine gaat dat niet. Ik heb het resultaat gezien bij het maaien, maar toen wist ik nog niet dat het een vlegelmaaier was. Ik stel mij echt vragen en wij gaan vanuit onze fractie tegenstemmen omdat dit niet past in het kader van het wegbermd decreet.

De heer voorzitter

Evident is mijn voorstel vervallen om de twee punten gelijk te behandelen gelet op hetgeen de fractie leider van Agalev zegt. Er is een afzonderlijke stemming nodig over het oude punt 25, de vlegelmaaier. Ik denk dat in De Witte van Ernest Claes ook al iets over andere soorten van vlegels staat, maar dat is een ander paar mouwen.

Vraagt iemand het woord over wat de fractie leider van Agalev heeft gezegd of over wat in het voorstel staat ?

De heer Couckuyt

Voorzitter,

Het is zo dat er mogelijkheden bestaan om het gras op te zuigen in combinatie met dit toestel. Misschien ontbreekt er een deel, misschien heeft de provincie dit in zijn bezit. In de stad Aalst worden de zaken op dezelfde manier verwijderd én opgezogen. En het wegbermd decreet wordt op die manier gerespecteerd.

Rumoer

De heer voorzitter

Als het enigszins rustig wordt, krijgt de fractieleider van Agalev opnieuw het woord.

De heer Lockefeer

Vrij kort, Mijnheer de Voorzitter. Ik heb mij die vraag ook gesteld. Ik ben op dat vlak ook op de hoogte. Alleen moet u weten dat bij deze zuigapparaten 90 % van de insecten gewoon wordt meegezogen en als dat de bedoeling is ...

Rumoer

De heer voorzitter

We luisteren naar de fractieleider van Agalev. In godsnaam, ik zou bijna zeggen : "Geachte vlegels, luister naar elkaar".

Gelach

De heer Lockefeer

De bedoeling van het wegbermdecreet is de flora maximale kansen geven. Studies in Engeland hebben aangetoond dat diezelfde machines de insecten wegzuigen. Van bestuiving is dan helemaal geen sprake meer. Hoe kunnen we dan onze flora bevorderen ?

Rumoer

De heer voorzitter

We zijn dus aan het oude punt 25. Vraagt nog iemand het woord ?

Stemming

PUNT 27

PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK : GOEDKEURING VAN DE AANKOOP VAN EEN GRAAFLAADCOMBINATIE

Stemming

PUNT 28

REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIERING VAN VADERLANDSLIEVENDE VERENIGINGEN : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN IN HET KADER VAN DE INVOERING VAN DE EURO

Stemming

DEBATTEN

PUNT 29

STREEKPLATFORMEN : GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT AANGAANDE DE BEPALING VAN DE TOEKENNINGSVOORWAARDEN VAN EEN BASISVERGOEDING EN PROJECTSUBSIDIES

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

Vorige week werd in de eerste commissie naar aanleiding van het dossier seminarie de mooie bemerking gemaakt dat de provincie zich soms opstelt als een weldoende moeder, maar dat ze zichzelf zodanig wegcijfert dat haar eigen belangen er onder lijden. En in feite is dit subsidiereglement voor streekplatformen een beetje in hetzelfde bedje ziek.

Wat is namelijk het feit ? In het kader van het kerntakendebat werpen de provincie en de VVP zich nogal graag op als zijnde het enige democratische gelegitimeerde bovengemeentelijke, en dus streekbestuur.

Als we zien dat het nieuwe ontwerpdecreet op intercommunales diezelfde filosofie voert waarbij de intercommunales de instrumenten zijn om die taken te doen, maar dat in feite het denkwerk, het afwegingswerk, het beleidswerk aan de gekozen raden zou toekomen, dan zou in feite dezelfde redenering gevolgd moeten worden voor de streekplatformen.

Als wij als provincie streekplatformen subsidiëren en zelfs een basissubsidie geven om een werking mogelijk te maken, dan geven wij eigenlijk subsidies aan een orgaan dat in feite onze bedoelingen ten opzichte van een streek ondergraaft. Met streekplatformen heeft de provincie strikt genomen geen enkele rechtstreekse band. Geen enkele institutionele band. Er zitten in streekplatformen wel provincieraadsleden die toevallig uit de streek afkomstig zijn, maar dat is op persoonlijke titel. Zij ...

Rumoer

In streekplatformen ? Namens de provincieraad ?

Rumoer

Dan heb ik het blijkbaar verkeerd voor ? Nu, als ik de teksten van verschillende streekplatformen lees, dan heb ik toch sterk de indruk dat die afwijken van wat de provinciale beleidsvisie over streekontwikkeling zegt. Streekplatformen hebben, bij mijn weten, nogal de neiging om tamelijk autonoom hun zaken met het Vlaams gewest te regelen. Het lijkt mij dan ook verstandig om deze streekplatformen niet te ondersteunen, maar integendeel in het eigen provinciaal huis namens die streken aan een dergelijke beleidsvorming te doen.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Voorzitter,

Ook de goede Homerus slaapt wel eens, zeggen ze in het Latijn. De kleine lapsus van de collega is eigenlijk niet zo belangrijk, maar wél belangrijk is de stelling dat die streekplatformen als actor in de gebiedsgerichte werking geen doelgroep zijn waarmee de provincie contacten moet onderhouden en die door de provincie ondersteund moet worden. Een van de elementen binnen de visie over streekgericht economisch beleid is juist dat men de provincie de coördinerende en regisserende opdracht wil geven vanuit het kabinet economie binnen de Vlaams regering. Het is ook zo dat die streekplatformen voor hun werking steunen op wat ter plaatse leeft, op de plaatselijke economische actoren, ze verenigen die actoren en samen trachten ze tot een streekcharter te komen dat ze dan vertalen in een aantal hefbomen typisch voor de streek. Ik denk juist dat het onze taak in de gebiedsgerichte werking is om zo'n initiatieven te ondersteunen, inkaderend - ik herhaal het - in wat de algemene Vlaamse visie is, inkaderend ook in wat de provinciale visie is.

Het is dus duidelijk zo dat er in ieder streekplatform - er zijn vier van de vijf actief op dit ogenblik - een provinciale vertegenwoordiger is, hetzij in de raad van bestuur, hetzij in de algemene vergadering. Het is de bedoeling van dit reglement om de ondersteuning die gedeeltelijk een werkingstoelage is, gedeeltelijk een projectsubsiëring, om die hefboomwerking te ondersteunen, juist om daarbinnen tot een verdeling te komen. Maar ik vind het zeer goed dat de collega dit punt ter bespreking brengt. Dat zijn zo van die punten die doorgaans vergaan in een zee van 10, 20 andere punten die ter stemming komen. Dank u voor de interpellatie en voor uw aandacht voor dit punt, Collega.

Stemming

PUNT 30

RODE KRUIS OOST-VLAANDEREN : TOEKENNING VAN EEN BEDRAG VAN 500 000 BEF VOOR HAAR OPDRACHT INZAKE DRINGENDE HULPVERLENING

Stemming

PUNT 31

PROGECOV : ALGEMENE VERGADERING : AANDUIDING VAN 2 EFFECTIEVE LEDEN EN 2 PLAATSVERVANGENDE LEDEN

De heer voorzitter

Mag ik aan de fractieleiders de namen vragen ?

De heer Liebaut

Namens de CVP-fractie : effectief : Jean-Pierre Van Der Meiren en plaatsvervangend : Cindy Franssen.

De heer Beke

Mijnheer Luc De Keukeleire als effectief lid en mijnheer Bart Blommaert als plaatsvervanger.

De heer voorzitter

Geen verdere voordrachten ? Dan gaan we over tot de geheime stemming met ieders goedkeuring. De vier jongste leden : Cindy Franssen, Henk Heyerick, Stefaan Van Hecke en Carola De Brandt zullen de zware taak op zich nemen en de werkzaamheden van de geheime stemming volgen. Ze zijn nog aanwezig ? We stemmen elektronisch geheim.

Geheime stemming

PUNT 32

JEUGDWERK : TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE VAN 600 000 BEF AAN VVKS-M VOOR 2001

Stemming

PUNT 33

REGIONAAL EN PROVINCIAAL JEUGDWERK : TOEKENNING VAN SUBSIDIES AAN ZES JEUGDWERKORGANISATIES

Stemming

DEBATTEN

PUNT 34

WELZIJN EN GEZONDHEID : SUBSTANTIËLE STEUN BIJ ZWARE INVESTERINGSDOSSIERS : TOEKENNING VAN SUBSIDIES AAN BW DE ZONNEBLOEM UIT GERAARDSBERGEN, CBK EN GWK UIT ASSENEDE

Stemming

PUNT 35

HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJEN : NOORD-VLAAMSE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ ZELZATE : AANUIDING VAN EEN TWEEDE VERTEGENWOORDIGER IN DE RAAD VAN BESTUUR

De heer voorzitter

Wie van de fractieleiders doet een voorstel ?

De heer Beke

Ik draag mevrouw Dominique Moors-Adriaensen voor die al deel uitmaakt van het bestuur, maar die nu de tweede vertegenwoordiger in de raad van bestuur zou zijn. Ze was lid van de algemene vergadering en wordt nu ook voorgedragen als tweede vertegenwoordiger in de raad van bestuur.

De heer Liebaut

Voorzitter, ik heb in twee commissies de vraag gesteld om een punt aan de agenda toe te voegen, namelijk een naamwisseling in de huisvestingsmaatschappij Zomergem. Nu is Nicole De Vos aangeduid in de beheerraad en Luc Lampaert in de statutaire vergadering. We willen dit wijzigen. In de beheerraad komt Luc Lampaert, in de statutaire vergadering Nicole De Vos zoals eigenlijk oorspronkelijk was voorgedragen, maar ik vermoed dat er ergens een fout gemaakt is.

De heer voorzitter

Zijn er nog opmerkingen dienaangaande ? Geen ? Dan duid ik opnieuw de vier jongste leden aan, zijnde Cindy Franssen, Henk Heyerick, Stefaan Van Hecke en Carola De Brandt. Zij zullen de werkzaamheden van de geheime stemming volgen. Stefaan Van Hecke is al vertrokken. Hilde Eeckhout is er niet, dan is het Tanguy Veys.

Geheime stemming

PUNT 36

NOORD-ZUIDSAMENWERKING : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT TOT SUBSIDIËRING VAN INTERNATIONALE OPVOEDING IN OOST-VLAANDEREN

De heer Veys

Gewoon een korte stemverklaring dat wij, gelet op onze kritiek op de werking van het centrum, onmogelijk dergelijke regelgeving kunnen goedkeuren. Wij zullen dan ook tegenstemmen.

De heer voorzitter

Wenst iemand van de deputatie hierop in te gaan ? Geen verdere commentaren of tussenkomsten ?

Stemming

PUNT 37

PROVINCIAAL ONDERWIJS : FUSIE VAN HET PCVO ZOTTEGEM-LOUDENAARDE EN HET PCVO NINOVE TOT 1 SCHOOL - WIJZIGING VAN HET PROVINCIERAADSBSLUIT VAN 14 MAART 2001

Stemming

PUNT 38

PROVINCIALE CENTRA VOOR VOLWASSENENONDERWIJS : SAMENWERKING (MET INGANG VAN 1 SEPTEMBER 2001) TUSSEN DE PROVINCIALE CENTRA VOOR VOLWASSENENONDERWIJS EN DE CENTRA VOOR VOLWASSENENONDERWIJS VAN HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS

Stemming

PUNT 39

PROVINCIAAL ONDERWIJS : VERHOOGING VAN DE KILOMETERVERGOEDING VOOR DIENSTVERPLAATSINGEN TOT 10 BEF PER KILOMETER :

- GOEDKEURING VAN DE WIJZIGING VAN HET GELDELIJK STATUUT VAN HET ADMINISTRATIEF EN TECHNISCH, MEESTERS-, VAK- EN DIENSTPERSONEEL (ARTIKEL 27 § 1)
- GOEDKEURING VAN DE REGELING INZAKE REISKOSTEN GEMAAKT VOOR DIENSTREIZEN VAN HET NIET-GESUBSIDIEERD EN GESUBSIDIEERD BESTUURS- EN ONDERWIJZEND PERSONEEL, OPVOEDEND HULPPERSONEEL, ONDERSTEUNEND PERSONEEL EN PARAMEDISCH PERSONEEL VAN DE PROVINCIALE ONDERWIJSINRICHTINGEN

Stemming

PUNT 40

PTI ZOTTEGEM : GOEDKEURING VAN DE AANKOOP VAN DIDACTISCHE OPSTELLINGEN VOOR DE STUDIERICHTINGEN ELEKTRICITEIT-ELEKTRONICA EN ELEKTROTECHNIEKEN

Stemming

PUNT 41

BEVORDERING VAN LOKAAL EN REGIONAAL TOERISME : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT AANGAANDE DE SUBSIDIËRING VAN STREEK- EN LANDBOUWPRODUCTENTEN VOOR DE OPENSTELLING VAN HUN PRODUCTIERUIMTEN

Stemming

PUNT 42

PROVINCIAAL MILIEUBELEIDSPLAN 2000-2004 : DEFINITIEVE VASTSTELLING

De heer voorzitter

Er zijn omtrent dit punt verschillende amendementen ingediend door de heer Van Autreve namens de Agalev-fractie.

Ik stel voor dat het eerste amendement betreffende het samenvoegen van actie 2 en actie 6

en

het tweede amendement betreffende het vervangen van actie 21

en

het derde amendement betreffende het schrappen van actie 34

en

het vierde amendement betreffende het vervangen van actie 35

in zijn geheel wordt behandeld, of afzonderlijk, zoals u wil, en dan stemmen we.

DEBATTEN

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zou eerst en vooral de raad even willen toespreken met betrekking tot dat milieubeleidsplan vooraleer wij overgaan tot deze amendementen.

De heer voorzitter

Er is een algemene bespreking en een amendementsbespreking en u hebt nu het woord voor een algemene bespreking. Ik nodig de raad uit hetzij te gaan zitten, hetzij te luisteren, hetzij naar de bar te gaan waar ik de raad niet toe uitnodig, maar we luisteren nu naar mijnheer Lockefeer.

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Gezien het aantal aanwezigen in deze raad, begin ik mij de vraag te stellen of dat milieubeleidsplan wel kan goedgekeurd worden. Dat is mijn eerste opmerking.

Ik las deze middag een artikel in het Laatste Nieuws - en het Laatste Nieuws kunnen we niet van groene sympathieën verdenken - met als hoofdtitel : "Vervuiling van ons milieu bereikt een alarmpeil. Dat blijkt uit een onderzoek van een 40-tal Vlaamse wetenschappers die hun rapport aan de commissie leefmilieu en het Vlaams parlement hebben overhandigd". Zou het inderdaad toch zo zijn ?

Milieu en natuur, daar gaat het vandaag om. Wij zouden het kunnen omschrijven als : "Naar een duurzame samenleving, een politieke utopie ?" De centrale vraag die ik mij nu stel na kennisneming van dat rapport is : "Hoe is het zo ver kunnen komen ?" Wel, ik nodig u uit om samen met mij een klein ommetje te maken in de geschiedenis van de filosofie.

Natuur, laat ik het daar even over hebben.

Vandaag staat de moderne mens los van de natuur, als het ware op een eiland, hetgeen ik omschrijf als "de ratio". Vierhonderd jaar geleden begon wat de mens nu als het zuur opbreekt (het woord zuur is vandaag al meerdere keren gevallen), namelijk met René Descartes, de vader van de moderne wijsbegeerte, de eerste systematische denker van de moderne tijd. Deze wetenschapper trok een fatale consequentie uit wat al eeuwen sluimerde in de Grieks-Christelijke cultuur.

In de ontwikkelingsgeschiedenis van de mens stellen we vast dat die mens van nature uit steeds op gespannen voet leefde met de hem omringende natuur, maar altijd had hij oog en ontzag voor die natuur. Traditionele volkeren hebben dat nog altijd : kijk maar naar de Maori's, de Bosjesmannen en sommige van de Amazone-indianen. Dit verklaarde uiteraard het mysterie van het leven niet, maar het hielp die mens wel erin te geloven en ermee te leven.

De Grieken dachten er anders over. Zij analyseerden deze natuur tot vier elementen : aarde, water, lucht en vuur. De Grieks-Europese mens bekeek de zaak wat kritischer en leerde leven met de dualiteit dat hij enerzijds een stukje van die natuur was, en anderzijds filosofeerde hij dat hij er toch een beetje buiten stond.

Het Christendom deed dat ook. Maar de Christenen haalden er nog een bovennatuur bij, hetgeen de spanning tussen de mens en de natuur nog verhoogde. De spanning mens/natuur werd op den duur ondraaglijk.

De Europese mens wilde meester worden over die natuur, maar deze was niet klein te krijgen en ik verwijs nu even naar een aantal schilderijen van Jeroen Bosch die dit op een meesterlijke manier heeft weergegeven.

Met Descartes werd die spanning een breuk "Ik denk, dus ik ben". Denken heeft te maken met de geest die afscheid neemt van het lichaam : de mens betreedt het eiland van zijn eigen individualiteit. En het hek is nu wel helemaal van de dam. De Europese mens met zijn enorme bagage aan cultuur komt los te staan van de hem omringende natuur. Niet echt, maar in zijn hoofd. Ik noem dit een nieuwe eiland-mens die zich volledig vrij voelt, heer en meester over de natuur en die vanaf nu de natuur vrij kon onderzoeken, ongestraft plunderen, probleemloos vernietigen. Niets of niemand kon hem nog tegenhouden. Op het eiland van zijn geest, de ratio, was de mens als het ware almachtig. In wezen heft de mens van dan af zijn hand op tegen de natuur, zijn oorsprong.

Vandaag, begin 21e eeuw, lijkt die mens inderdaad almachtig, zowel op micro- als op macrogebied. Denken wij maar even aan het peuten in onze eigen genen en het ruimtetoerisme dat werd gestart.

De andere zijde van de menselijke heerschappij is wel minder mooi :

1. het water is meer dan ooit vergiftigd, wat men ook moge beweren. De VMM telt op dit ogenblik 77 soorten pesticiden in het oppervlaktewater, de Ierse Zee is meer dan ooit radioactief, en ga zo maar door ;
 2. de lucht is verziekt. Ook dat staat in dat milieurapport te lezen ;
 3. het vuur verbrandt continu de tropische wouden. Dag in dag uit. Namen we nu een satellietbeeld, dan zou men gemiddeld 200 brandhaarden waarnemen ;
 4. de aarde is te vies om aan te raken, want Vlaanderen telt meer dan 2000 black-points ;
- Met andere woorden : onze blauwe planeet loopt lelijke averij op en dat knaagt aan de mens.

Dan kom ik bij het milieu.

Dit woord zit tegenwoordig als een virus, als een zenuwprikkel in ons hoofd, of we nou willen of niet. In onze jeugd had het woord milieu een totaal andere betekenis. Het was namelijk het slag volk waar je toe behoorde. De bofkonten kwamen uit een beter milieu.

Vandaag weten we dat milieu met natuur te maken heeft en met moraal, zeg maar, geweten, met andere woorden : met dingen die eigenlijk niet horen. Milieu en natuur zie ik als een onafscheidelijk conglomeraat, niet minder dan een zuiver cultureel facet van het mens-zijn. Eens was cultuur een groot veld van zingeving, betekenis en waarden, in verbondenheid met de natuur. De westerse mens wordt vandaag geconfronteerd met een fundamenteel probleem in verband met het begrip "waarde", vooral naar de natuur toe.

Nu kom ik tot een kernvraag die wij politici - want dat zijn we toch - ons vandaag moeten durven stellen : "Wat is de natuur ons waard ? Met andere woorden : "Wat is de waarde van zuivere lucht, zuiver water, een ijsvogel, een zwanebloem ?" Pas wanneer we hierop een valabel antwoord kunnen geven, zijn we effectief bezig met "natuur", met "milieu". En dit veronderstelt logischerwijze een ecologisch denken en handelen waarbij het begrip "duurzaamheid" als de rode draad doorheen ons verhaal loopt. Misschien een politieke utopie.

Dit brengt me bij ons provinciaal milieu- en natuurbeleidsplan. Een aantal zullen zich afvragen wat dit met mijn verhaal van daarjuist te maken heeft. Veel, zoniet alles. Milieu- en natuurbeleidsplannen dienen om een radicale omwenteling teweeg te brengen in onder andere de niet-loslatende verloederings van onze eigen, maar ook mondiale omgeving, maar ook om een halt toe te roepen aan de holocaust van flora en fauna, dichtbij en veraf.

Dit alles veronderstelt een korte, zeg maar onmiddellijke termijnvisie, een langetermijnvisie en een stellingname naar prioriteiten, gekoppeld aan de nodige budgettaire middelen. Na het milieu- en natuurbeleidsplan aandachtig te hebben gelezen wil ik toch wel een aantal bedenkingen formuleren.

1. Laattijdigheid

Het provinciaal milieubeleidsplan had - aldus het door de provincie ondertekende provinciaal milieuconvenant - ten laatste goedgekeurd moeten zijn tegen eind 1999. We zijn vandaag juni 2001. We lopen dus ver achterop ten opzichte van de andere provincies. En er is heel wat tijd verloren gegaan.

2. Openbaar onderzoek

Ik lees het verslag aan de provincieraad van 29 mei jongstleden.

Ik citeer : "Na het verstrijken van het openbaar onderzoek dient er een met redenen omkleed besluit opgemaakt te worden met betrekking tot de ingediende opmerkingen en verstrekte adviezen. Dit overwegingsdocument vormt dan de basis voor de aanpassing van het ontwerp van milieubeleidsplan en de opmaak van een definitief plan". Ik leg de nadruk op het woord "aanpassingen".

Er werden een 45-tal schriftelijke reacties ontvangen, waarvan 24 ambtelijke en 21 van vrijwilligers. Elke reactie werd geëvalueerd en er werd besloten of er al dan niet een aanpassing diende te gebeuren aan de ontwerp tekst.

DEBATTEN

- Nemen we de algemene reacties, in totaal 23. Geen aanpassingen : 16. Valabel : 4. Merkwaardig : 3 en ik verwijs naar de punten 10, 14 en 16. Persoonlijk vind ik de beoordeling van de algemene reacties ondermaats. Met betrekking tot dit gedeelte van het openbaar onderzoek worden de actoren, waaronder vele vrijwilligers, niet ernstig genomen. Ik meen dat we dit jaar het jaar van de vrijwilligers vieren. Men is bereid naar hen te luisteren, maar wat ze te zeggen hebben dat doet er eigenlijk allemaal niet toe. Dit ruikt naar een vleugje arrogantie.
- Nemen we ook eens de reacties met betrekking tot het oppervlaktewater. Vanuit onze fractie menen we te moeten vaststellen dat dit onderdeel het sterkst onderbouwd is. Ook hier komen we echter tot de merkwaardige vaststelling dat er op 21 reacties slechts 5 aanpassingen als valabel aanzien worden. Ook al zijn er bij de 16 niet-aanpassingen nog een 6-tal die wel goed scoren. Ik vind dit merkwaardig. De acties scoren dan weer wel positief. Toch willen we hier een aantal amendementen aan toegevoegd zien.
- Reacties met betrekking tot bodem. Aantal : 7. Aanpassingen : 0.
- Reacties met betrekking tot lucht. Aantal : 6. Aanpassingen : 0.
- Reacties met betrekking tot verzuring. Aantal : 9. Aanpassingen : 0
- Reacties met betrekking tot natuur. Aantal : 27, het hoogste in aantal. Heel wat mensen in onze provincie vinden de natuur in onze provincie blijkbaar toch belangrijk.

Ondanks de vele malen een evaluatie "terecht", toch slechts 6 aanpassingen. En ga zo maar door. Om een beetje een wrange nasmaak in de mond te krijgen. Goed voor een hele reeks amendementen, maar, geen nood collega's, we zullen ons beperken tot enkele amendementen die straks door mijn collega naar voor zullen gebracht worden.

Conclusie openbaar onderzoek.

Globaal : een maat voor niks. Meer specifiek : vele vrijwilligers hebben, zoals van hen verwacht wordt, een massa tijd en energie gestoken in een concept waarin ze zichzelf niet herkennen met als logisch gevolg dat ze zich wel tweemaal zullen bedenken vooraleer ze zich nog eens in een openbaar onderzoek zullen storten.

3. Inhoudelijk aspect

Wat mij opvalt is dat het begrip "duurzame ontwikkeling" in het totaalconcept weinig of niet is geïntegreerd. Uitgaande van agenda 21 stel ik vast dat dit beleidsdocument uitgaat van de behoeften van een huidige realiteit opdat "onze" generatie binnen deze provincie, althans op korte termijn, verder goed zal kunnen boeren.

Van een langetermijnvisie - laat het mij een ontwikkelingsvisie noemen - als provincie op deze planeet merk ik niks. Laat staan een beleidsvisie op lange termijn. Ik lees er niets over. Althans, ik zie het niet. Misschien ligt het aan mij en ik hoop het. Welke paden willen we bewandelen met welke middelen, binnen welke termijn en welke grenzen ? Voor wat betreft dit alles zitten we in de mist.

Vanuit de provincie zendt men regelmatig signalen uit in verband met taakstelling, taakomschrijving, taakversterking, en ga zo maar door. Boeiende begrippen. Wij vinden dat de provincie als intermediair niveau noodzakelijk is - onze fractie heeft daar al meermaals op gewezen - maar als het om eenvoudige beginselen gaat van een hoger niveau, met name het Federaal Rapport, het Federaal Plan, het MINA-plan 2 of het Natuurrapport Vlaanderen, dan zijn wij als provincie dikwijls niet thuis. Ook binnen dit provinciaal milieubeleidsplan is er van verwevenheid tussen de beleidsniveaus weinig of geen sprake.

Volgens het Federaal Rapport Duurzame Ontwikkeling (1999) en het Voorontwerp van het Federaal Plan (2000) wil duurzame ontwikkeling concreet zeggen :

- de horizontale integratie van verschillende componenten in het beleid (milieu, economie, herverdelen) staan centraal ;
- de uitdagingen en problemen worden behandeld in een mondiale dimensie ;
- men streeft naar een langetermijnvisie ;
- via participatieve besluitvorming ;
- en met erkenning van wetenschappelijke onzekerheden.

In de geest van een dergelijke integratie is ons provinciaal milieubeleidsplan niet opgesteld. Het vertoont op dit vlak grote hiaten, wat ik betreurt. Ik twijfel er dan ook aan of ons provinciaal MBP de toets aan hogergenoemde visie kan doorstaan.

Laat ik het even hebben over de relatie milieu en economische activiteiten.

Het zou een van de hoofddoelstellingen moeten zijn van ons provinciaal milieubeleid, zeker van een beleidsplan, om milieu als evenwaardige factor te integreren in de vele economische en ruimtelijke activiteiten in onze provincie. Dergelijke activiteiten dienen in wezen gezien te worden als geïntegreerde ontwikkelingsprojecten. Pas dan kan men tot een ernstige evaluatie overgaan met betrekking tot milieu en natuur.

Het gaat dus om meer dan alleen compenserende en afwegende maatregelen (en ik verwijs naar een tweetal ROM-projecten die toch in de goede richting evolueren). Integratie houdt in dat milieukwaliteit globaal wordt nagestreefd (ik denk hierbij aan het Kyotoverdrag, CO2 en verkeer in onze provincie). Het gaat dus om meer dan zonering en afvalpreventie waarin pas in de eindfase aan de milieugevolgen van een project of activiteit wordt gewerkt en we kennen allemaal de uitdrukking the end-of-the-pipe-solution.

In de geest van een dergelijke integratie is ons provinciaal MBP niet geschreven. Er is dus nog een lange weg af te leggen naar het volgende MBP.

De natuur.

In wezen heb ik zes jaar lang eigenlijk al alles gezegd over de natuur, maar de mens moet altijd de moed hebben om steeds opnieuw te beginnen. Dit is de rubriek waarop de meeste reacties zijn binnengekomen en dat zegt genoeg. Ik wil hier alleen aan toevoegen dat niet alle antwoorden in verband met de evaluatie relevant zijn. Ik verwijs hier naar punten 68, 69 en 70.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Bij deze grote aanwezigheid van de collega's wil ik u allemaal danken voor uw aandacht, maar het provinciaal MBP werd volgens onze fractie té licht bevonden.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de Fractie leider, zonder dat ik zeg dat ik met alles wat u heeft gezegd akkoord ben, krijgt u van mij als aanmoediging een apart applaus, zeker voor het eerste deel van wat u heeft gezegd. Het moge u troosten, maar u spreekt op een ongelukkig moment van de beraadslagingen en de mensen zijn nu eenmaal wat ze zijn, wij allemaal. Maar toch krijgt u van mij een apart applaus, zeker voor uw eerste deel, zonder dat ik zeg dat ik met alles wat u in het tweede deel zei, akkoord ben.

Applaus

Het woord is nu aan de indiener van de amendementen.

Wat zegt u ?

De heer Stevenheydens

Is het niet ongewoon eerst een tussenkomst te laten doen over het beleidsplan, dan over te schakelen naar de amendementen en dan terug mij de gelegenheid te geven om te praten over het milieubeleidsplan ?

De heer voorzitter

Algemeen, bedoelt u ?

De heer Stevenheydens

Ja, ik heb een algemene tussenkomst. Als mijnheer Lockefeer ook eerst een algemene tussenkomst kan houden, dan zou ik voorstellen dat we eerst alle algemene tussenkomsten afsluiten en dan overgaan tot de amendementen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Kalm aan, rustig blijven, Mijnheer Stevenheydens. Er is van de kant van de indiener van de amendementen geen bezwaar, zie ik. Hij staat op de agenda en heeft een natuurlijke voorrang, maar u krijgt het woord als u een algemene beschouwing wenst te houden.

De heer Stevenheydens

Dankuwel, Voorzitter.

Mijn tussenkomst zal ook erg kort zijn.

Aangezien er jaarlijks een milieujaarprogramma zal opgemaakt worden, geeft dat ons nog wat tijd om met kritiek als suggesties voor de dag te komen en wij hopen dat bij bepaalde projecten nog een bijsturing mogelijk is.

Ik wens al mee te delen dat wij verwonderd waren over het geringe aantal reacties tijdens het openbaar onderzoek. Dit feit op zich zou men eens moeten evalueren. Want hoe komt het toch dat er zo weinig reacties zijn gekomen van de lokale besturen en de MINA-raden ? Dit feit wordt in het overwegingsdocument gerelativeerd tot het stellen dat er een aantal opmerkingen van gemeentebesturen en milieuraden mondeling op de infoavonden werden gedaan. Maar de vraag blijft of deze opmerkingen zwaar genoeg waren, want er werd achteraf geen schriftelijke opmerking van gemaakt en blijft de vraag in welke mate dat er opmerkingen werden gedaan op die infoavonden.

De tijd om het overwegingsdocument door te nemen was kort. Het was mogelijk, maar het was kort om elk project nog eens goed te bestuderen en te vergelijken met hetgeen in het overwegingsdocument stond. Ik heb op de commissie gemerkt dat, waarschijnlijk afhankelijk van het project, een bijsturing mogelijk is en aangezien wij zelf als provincieraadslid nog opmerkingen mogen doen, zullen wij daar zeker gebruik van maken.

In de procedure van een openbaar onderzoek staat dat de opmerkingen binnen een vooraf bepaalde periode moeten zijn binnengekomen. Is het niet mogelijk om de schriftelijke reacties die na die periode zijn binnengekomen en waarvan sommige zeer waardevol kunnen zijn, ook in overweging te nemen en te bestuderen ? In het overwegingsdocument staat dat dat niet gedaan wordt. Ik zou willen pleiten om naar de inhoud van de reacties te kijken en niet aan de stiptheid van de procedure vast te houden.

Kunnen ook de leden van de commissie landbouw bij dit project betrokken worden ? Heel veel projecten hebben te maken met landbouw en komen soms, niet altijd per definitie, in conflict met landbouw. Kan het document eerst op de commissie landbouw besproken worden vooraleer het in een jaarprogramma wordt omgezet ? Volgens mij gaan de raadsleden daar volledig ...

Rumoer

Ik heb gehoord dat dat niet gebeurd is.

De heer Vercamer

Niet verstaanbaar omdat niet in de microfoon werd gepraat.

De heer Stevenheydens

Excuseer, dan ben ik verkeerd ingelicht. Ik trek mijn woorden terug. Maar het kan waarschijnlijk opnieuw ter sprake gebracht worden.

Inhoudelijk kunnen wij met een aantal projecten niet akkoord gaan. Wij zullen daar nog op terug komen. In dit beleidsplan is veel werk gestoken. Wij spreken de hoop uit dat de jaarprogramma's ambitieus zullen zijn en dat er werk zal gemaakt worden van bepaalde kritieke punten mits een betere procedure en in overleg met de actoren. U zult vandaag dus genoeg moeten nemen met onze onthouding.

Dank u.

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Beste Collega's,

Ik zal herhalen wat ik over het milieubeleidsplan heb gezegd tijdens de laatste begrotingsbesprekingen. In tegenstelling met de vorige spreker, maar toch eventjes in de lijn van de fractieleider van Agalev, heb ik toen gezegd dat het plan vrij laat tot stand is gekomen, maar dat is geen reden om niet te zeggen dat het provinciaal milieubeleidsplan van de provincie Oost-Vlaanderen tot een van de beste behoort van de Vlaamse provinciale plannen. Ik zou dan ook willen zeggen dat onze fractie dit beleidsplan wel zal goedkeuren. Wij vinden het een goed onderbouwd plan, met veel verfrissende en nieuwe acties en we zouden de diensten van de gedeputeerde en het personeel dat eraan heeft gewerkt willen feliciteren met dit zeer goed onderbouwd plan.

De heer voorzitter

Dank u, Collega De Vilder. Nog algemene bemerkingen ? Dan de amendementsindiener. Misschien een globaal overzicht en dan zien we hoe we stemmen.

AMENDEMENT, INGEDIEND DOOR DE HEER P. VAN AUTREVE NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET SAMENVOEGEN VAN ACTIE 2 EN ACTIE 6**De heer Van Autreve**

Voorzitter, Collega's,

Stel dat ik hier een hevige regenbui wil nabootsen door bijvoorbeeld een emmer water uit te gieten. Dan heb ik twee mogelijkheden :

1. ik giet deze emmer op de trappen leeg en dan zal het water de wetten van de fysica volgen en zachtjesaan, relatief zachtjes, naar beneden vloeien. Sommige van mijn directe collega's zullen wat hinder ondervinden, maar veel zal dat niet zijn ;
2. ik maak een stelsel van goten en pijpleidingen van hier tot aan de bar. En dan ben ik zeker dat binnen de paar minuutjes een paar collega's bij de voorzitter aankloppen om te zeggen dat er een probleem is ;

Voorzitter, Collega's, dat is wat we in Vlaanderen de laatste tijd te vaak meemaken. Het water wordt met een te grote snelheid van boven naar beneden afgevoerd en zorgt in lager gelegen woongebieden voor zeer veel ellende.

De Agalev-fractie vraagt dat de provincie het water terug de kans zou geven om de natuurwetten te volgen. Wanneer water in gebieden natuurlijk kan overstromen en als water zijn eigen weg mag zoeken in meanderende beken zal een veel kleinere hoeveelheid water van boven naar beneden stromen, want een groot gedeelte krijgt de kans om geleidelijk aan in te sijpelen en het andere gedeelte kan veel trager afvloeien. Daarom stelt de Agalev-fractie voor om resoluut te kiezen voor de inrichting van natuurlijke overstromingsgebieden en niet voor bufferbekkens. Alleen daar waar bijvoorbeeld de overstromingsgebieden reeds ingenomen zijn door woningen kan men overgaan tot kunstmatige oplossingen en dan nog volgens de regels van de natuurtechnische milieubouw. Deze keuze zal ook veel goedkoper zijn dan de aanleg van de voorgestelde bufferbekkens.

De heer voorzitter

Dank u. Met uw akkoord gaan we de amendementen in één keer stemmen of heeft u een ander voorstel ?

De heer Van Autreve

Ik zou zeker over dit punt willen stemmen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ja, de stemming nu. Zeer goed. Is dit het eerste amendement, actie 2 en actie 6 ? Zo is het ? Goed. Dan gaan we straks stemmen nadat gedeputeerde De Langhe heeft geantwoord. Ik ga er van uit dat nu de algemene bespreking en de bespreking van het eerste amendement is uitgeput en we nu kunnen luisteren naar wat de gedeputeerde ons zal zeggen, het woord van Goethe in herinnering hebbend. Mijnheer Vercamer, u hebt het mij nog gezegd dat het Goethe was. Voilà. We luisteren naar George De Langhe.

De heer gedeputeerde De Langhe

Zoals u reeds heeft aangehaald, heeft collega Lockefeer zeker in zijn eerste deel een prachtig verhaal verteld waar wij ook inhoudelijk voor een groot gedeelte mee akkoord kunnen gaan. We weten hoe het zover gekomen is. Wij weten hoe het in de loop van de eeuwen is geëvolueerd en hoe op dit ogenblik naar milieu en natuur wordt opgekeken en ik denk ook dat iedere politieke groepering die zich enigszins waardeert gevoelig is voor die problematiek.

De voornaamste algemene opmerkingen over het milieubeleidsplan, want daar het eigenlijk over.

1. De eerste opmerking van collega Lockefeer is dat het plan te laat gekomen is. Dat is juist. Het is later gekomen dan in sommige andere provincies. Tijdens de laatste commissie voor de verkiezingen werd gezegd dat het aan de nieuwe raad toekwam dit milieubeleidsplan vast te stellen. Iedereen, en ik denk ook de Agalev-fractie op dat ogenblik, kon daarmee instemmen. Hierdoor krijg je natuurlijk de ganse problematiek van het milieubeleidsplan dat in 1998 gestart werd en nu pas afgewerkt is. Ik wil toch eventjes de nadruk leggen op het feit dat de opmaak van het provinciaal milieubeleidsplan door de provincie zelf is gebeurd en niet door een studie bureau. Het plan werd opgesteld door een werkgroep die binnen onze dienst planning en natuurbehoud tot stand werd gebracht. Binnen die werkgroep werden kleinere werkgroepen opgericht waarbij ook andere diensten werden betrokken zoals ruimtelijke ordening, wegen en waterlopen en ook landbouw. Alle gegevens werden samengevoegd, voorgelegd en van de nodige commentaar voorzien. Dit wil zeggen dat het inhoudelijk onderbouwd werd door de provincie en zijn onderscheiden diensten en dat is toch wel belangrijk. Er werden tijdens het openbaar onderzoek door een 40-tal instanties opmerkingen en adviezen gegeven. In het overwegingsdocument werden die adviezen en opmerkingen geëvalueerd en in de mate dat ze haalbaar en terecht waren, geïntegreerd in het definitief plan. Voor collega Lockefeer is dat onvoldoende. Voor ons is dat voldoende omdat een aantal opmerkingen nuttige suggesties bevatten, maar er kan onmogelijk op elke opmerking worden ingegaan omdat het plan veel te zwaar zou worden. Bovendien zouden wij als provincie te veel hooi op onze vork nemen voor de lopende planperiode van 2000 tot 2004. Er zijn uiteraard ook opmerkingen binnengekomen die niet terecht waren of die reeds vervat waren in het provinciaal milieubeleidsplan en slechts een bevestiging waren van het provinciaal beleid en die werden dus niet opgenomen in het definitief plan. Dat is zo bij een openbaar onderzoek.
2. Het plan moet afdwingbaar zijn.
Er werden geen bindende bepalingen ingevoerd omdat het onze bedoeling is alle acties van het plan uit te voeren, dus dat houdt onrechtstreeks een afdwingbaarheid in.
3. Voorstel om te werken met compleet meetbare doelstellingen.
In het milieubeleidsplan werd deze opmerking opgenomen en het is pas tegen 2004 dat een duidelijke evaluatie zal kunnen worden gemaakt van dit milieubeleidsplan. In een volgend plan zullen indicatoren worden ingeschreven.
4. Er wordt gepleit voor een meer doorzichtig vergunningenbeleid, meer informatie over de verleende bijzondere vergunningsvoorwaarden en een toelichting inzake het proactief vergunningenbeleid.
5. Het is de bedoeling aan te geven in welke domeinen de provincie haar milieubeleid verder wil ontwikkelen. Het is evenwel op dit ogenblik niet gemakkelijk omdat wij, zoals reeds vermeld in andere sectoren, de resultaten van het kerntakendebat moeten afwachten vooraleer daar concreet op in te kunnen gaan.

6. Opnemen van een aantal nieuwe items zoals lichthinder en de ondersteuning van milieuverenigingen.

Een kleine opsomming van de opmerkingen per beleidsveld :

1. Natuurlijke overstromingsgebieden.

De opmerking om eerst te onderzoeken waar mogelijk de functie van de overstromingsgebieden kan hersteld worden vooraleer over te gaan tot de aanleg van bufferbekkens, wordt opgenomen. Eigenlijk antwoord ik nu al op het amendement van de collega. Vooraleer bufferbekkens worden aangelegd, zal onderzocht worden waar natuurlijke overstromingsgebieden kunnen hersteld of heringericht worden.

2. Polders en wateringen.

De provincie heeft de opdracht om de polders en de wateringen tot een milieuvriendelijk waterbeheer te stimuleren en daarbij een eerder begeleidende en sensibiliserende rol te spelen in plaats van een soort controlerende Big Brother-functie. Daar gaan wij ook op in.

3. Erosieproblematiek.

Er wordt gepleit voor meer overleg en samenwerking met de landbouwers. Verder wordt gevraagd naar de opmaak van een bijkomende studie verfijnd tot op perceelsniveau. Op beide zaken wordt ingegaan.

4. Oog voor rationeel energieverbruik.

Dat wordt ook opgenomen.

5. Geurklachten.

Het provinciaal centrum voor milieuonderzoek zal een opdracht krijgen om dringend werk te maken van de uitwerking van een standaardprocedure met betrekking tot de behandeling van geurklachten.

6. Stiltegebieden.

De provincie is ervan overtuigd dat het afbakenen van die stiltegebieden niet zo gemakkelijk is. Om dit te realiseren zullen inderdaad beleidskeuzen op elkaar moeten worden afgestemd, hetgeen wil zeggen dat zowel de gemeentebesturen als de provincie met elkaar overleg zullen dienen te plegen om die afbakeningen te doen.

7. Het oprichten van een provinciaal overlegplatform huishoudelijk afval wordt als zeer nuttig beschouwd.

Daar kunnen wij ons zeker in terugvinden.

8. Aandacht voor de natuur.

Er wordt meer aandacht gevraagd voor een aantal belangrijke biotopen, er wordt een nauwere samenwerking met de natuurverenigingen vooropgesteld en men vraagt ook naar onderzoek om natuurvriendelijke wegverhardingen op provinciale fiets- en wandelwegen over het grondgebied van de provincie aan te leggen.

Heel belangrijk om die acties grondig te kunnen uitvoeren, is dringend overleg met de gemeenten om de gemeentelijke ondersteuning beter uit te bouwen. Dat zijn in het kort de opmerkingen van de 40-tal instanties die gereageerd hebben bij het openbaar onderzoek.

Ik zal ook nog antwoorden op de opmerkingen van de collega van het Vlaams Blok. Er zal inderdaad, dat is een uitvoering van ons milieubeleidsplan, een jaarprogramma worden opgesteld. Dat is evident, dat staat ook zo vermeld. Wij kunnen ook alleen maar vaststellen dat er misschien, niettegenstaande daar de nodige ruchtbaarheid aan gegeven wordt, van uw standpunt uit weinig opmerkingen zijn gekomen. U zegt dat de termijn kort was. Inderdaad, ze was kort. Maar goed, wij moeten ons inpassen in de termijnen die in het decreet zijn vermeld. Wij kunnen niet anders. Ons milieubeleidsplan moet goedgekeurd worden vóór 15 juni en gelet op de procedure openbaar onderzoek kunnen wij misschien wel stellen dat de termijn iets te kort was voor die collega's die zich de moeite getroost hebben het overwegingsdocument grondig in te kijken. Dat is onafhankelijk van onze wil door het feit dat wij gebonden zijn aan termijnen. Ik heb al gezegd dat het milieubeleidsplan ook tot stand is gekomen door de inbreng van verschillende diensten van de provincie waar ook de dienst landbouw zeer grondig bij betrokken was.

DEBATTEN

Specifiek naar het amendement van de collega. Het voorstel van de collega is actie 2 en 6 samen te voegen. Actie 2 in ons ontwerp is bufferbekkens bouwen op waterlopen die regelmatig wateroverlast veroorzaken. De acties zijn een korte omschrijving van wat zal gebeuren. Wanneer de actie tot uitvoering wordt gebracht, zal ze veel nauwkeuriger omschreven worden. In de praktijk zal het de bedoeling zijn dat na het uitvoeren van een kwantiteitsmodulering eerst gekeken wordt naar de mogelijkheden om de wateroverlast te beperken door gebruik van de natuurlijke overstromingsgebieden. Pas wanneer dit niet haalbaar zou blijken, zullen mogelijkheden onderzocht worden voor de inrichting van een bufferbekken, dus een meer kunstmatige ingreep. Ik herhaal, het is pas wanneer uit de kwantiteitsmodulering zou blijken dat de natuurlijke overstromingsgebieden niet meer tot stand kunnen komen dat dit scenario zal gevolgd worden. Misschien kan de collega bevoegd voor de provinciale waterlopen daar straks even op inspelen. Wij stellen voor actie 6 te behouden aangezien het toepassen van natuurtechnische milieubouw niet alleen betrekking heeft op de aanleg van overstromingsgebieden en bufferbekkens, maar ook op de aanleg van oeverversterking, de helling van de taluds en de hermeandering. Ik stel voor om dus zowel actie 2 als actie 6 te behouden en niet in te gaan op het voorstel van de collega. Bij de titulatuur van actie 2 kan eventueel gevoegd worden : "herinrichten van overstromingsgebieden of aanleggen van bufferbekkens".

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. U stelt dus in elk geval voor de titel te wijzigen. U hebt het op het einde gehoord, Mijnheer Van Autreve. U krijgt het woord.

De heer Van Autreve

Ik stel voor om die twee acties samen te voegen juist om de reden die de gedeputeerde ook aanhaalt, namelijk dat het water niet alleen in overstromingsgebieden moet zitten, maar ook in meanderende beken, via een natuurlijke weg. Mij lijkt het logischer om een totaalproject op te stellen vanuit die visie. Vandaar mijn vraag om de twee zaken samen te voegen.

De heer voorzitter

Dus de gedeputeerde stelt voor de titulatuur te wijzigen.

De heer gedeputeerde De Langhe

Ik stel voor de titulatuur van actie 2 aan te vullen met : "herinrichten van overstromingsgebieden of het aanleggen van bufferbekkens".

De heer voorzitter

De aldus gewijzigde titel te behouden en het amendement te verwerpen. Dat is uw voorstel. Vraagt nog iemand het woord op dat punt ? Meteen het eerste amendement. Niemand ? Dan stemmen we. Wie het amendement aanvaardt, stemt ja. Wie de gedeputeerde in zijn redenering volgt, stemt neen.

Stemming

AMENDEMENT, INGEDIEND DOOR DE HEER P. VAN AUTREVE NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET VERVANGEN VAN ACTIE 21**De heer Van Autreve**

Geachte Voorzitter, Collega's,
Een van de opmerkingen bij deze actie was dat preventie en sensibilisatie belangrijk zijn en dat er voldoende financiële middelen moeten worden ingezet.

Rumoer

De heer voorzitter

Stilte, we luisteren.

De heer Van Autreve

Het antwoord van de administratie was dat dit correct was. Hoe kan je beter aan sensibilisatie en preventie doen dan door zelf het voorbeeld te geven ? In de provinciale domeinen kan men onafhankelijk een reductieplan uitwerken waarbij men er zelfs naar streeft om pesticiden tot een absoluut minimum te herleiden. Hier ligt volgens de Agalev-fractie een ideale gelegenheid om binnen de grenzen van een domein andere technieken zoals mechanische onkruidbestrijding toe te passen. Indien de provincie erin zou slagen om in zijn eigen domeinen een drastisch reductieplan op te stellen en uit te voeren, dan ben ik ervan overtuigd dat de voorbeeldfunctie naar de bevolking, de gemeentebesturen en vooral naar de eigen diensten zeer belangrijk zal zijn. Om deze voorbeeldfunctie te kunnen waarmaken dringt de Agalev-fractie erop aan om een zeer ambitieus verminderingsplan uit te voeren in de provinciale domeinen.

De heer voorzitter

Ik dank u, zowel voor de beknoptheid als voor de degelijkheid van de toelichting van uw amendement. Vraagt iemand het woord over dit tweede amendement ? Mijnheer de Gedeputeerde, u zult allicht de verwerping vragen of niet ? Ik zeg niet dat u dat moet doen.

De heer gedeputeerde De Langhe

Ik vraag de verwerping van het amendement van de collega en het behoud van actie 21 : een reductieplan voor pesticiden uitwerken binnen onze eigen domeinen, ook naar de gemeentebesturen toe. Het zal al een heel grote inspanning zijn om het aantal pesticiden te reduceren. Dat is in eerste instantie de opdracht die de provincie op zich neemt, zeker ook naar de gemeentebesturen toe.

De heer Van Autreve

Heb ik het goed begrepen, Voorzitter, dat het gaat over domeinen ? Enkel domeinen, dit reductieplan ?

De heer gedeputeerde De Langhe

Het gaat inderdaad over onze domeinen en over de gemeentebesturen. De coördinatoren milieu en duurzaamheid van dienst 81 zullen de gemeentelijke duurzaamheidsambtenaren ondersteunen en in samenwerking met de gemeentebesturen actie 21 uitwerken en tot een overeenkomst komen om het aantal pesticiden te beperken.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik stel voor om te stemmen. Mijnheer Van Autreve, twee maal over hetzelfde onderwerp volstaat. Deze keer is het voldoende. Met clementie, ook voor de voorzitter.

Mijnheer de Gedeputeerde, twee maal over hetzelfde onderwerp volstaat. Men moet de dingen ... Ce que l'on conçoit bien, s'énonce clairement et les mots pour le dire viennent aisément. Ge kunt er desnoods een incident over maken, maar we moeten toch niet in het gekke vervallen.

We stemmen. Akkoord vanwege de raad ? Of wil iemand het debat nog verderzetten ? Ik ben wel degelijk bereid, maar het kan zo niet blijven duren.

Mijnheer de Fractie leider, zeg een verzoenend woord.

De heer Lockefeer

In de oorspronkelijke tekst heeft men het ook over waterwegen en gewone wegen. Ik heb hier ooit een interpellatie gedaan over het gebeuren langs de provinciale weg Sint-Niklaas-Hulst en de gedeputeerde gaf mij zelfs gelijk. U herinnert zich nog wel die wolk van

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, u blijft bij uw vraag om het amendement te verwerpen ? Of kan het debat worden uitgesteld op dat punt ? Wat denkt u ?

De heer gedeputeerde De Langhe

Voorzitter,

Het debat kan niet uitgesteld worden. Ik blijf bij mijn vraag, maar ik wil er nog aan toevoegen - en dat was mijn eventuele tussenkomst, ik krijg die gelegenheid nu - dat een amendement een totaal nieuwe actie inhoudt. Ik vind het spijtig, maar dat kan niet. Ik heb reeds gezegd aan de collega's dat zij tijdens het openbaar onderzoek die opmerkingen hadden moeten geven. Nu geeft men zijn opmerkingen in de vorm van amendementen. De actie 21 zoals voorgesteld door de collega is totaal nieuw en is nooit aan een openbaar onderzoek onderworpen. Ik vind niet dat we die weg mogen bewandelen.

De heer voorzitter

Ik denk te handelen in de geest van het debat van de raad als ik zeg dat we nu over het amendement stemmen. Wie de heer Van Autreve volgt, stemt ja. Wie instemt met de argumentatie van de gedeputeerde, verwerpt het amendement door neen te stemmen.

Stemming

Rumoer

De heer Verleyen rectificeert zijn stemming. Maakt de raad bezwaar ? Werkelijk niemand ?

Gelach

Goed, dan is de stemming gerectificeerd zoals de heer gedeputeerde het heeft gevraagd.

AMENDEMENT, INGEDIEND DOOR DE HEER P. VAN AUTREVE NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET SCHRAPPEN VAN ACTIE 34**De heer Van Autreve**

Voorzitter, Collega's

Uit de opmerkingen gemaakt bij actie 34 blijkt dat er reeds heel wat studies over erosieproblemen gemaakt zijn. De Agalev-fractie deelt deze mening. Dat het studiewerk enkel en alleen bedoeld is om de voornaamste knelpunten heel nauwkeurig - dit is op perceelsniveau - in beeld te brengen zoals de administratie in haar evaluatie neerschrijft, is goed, maar zal volgens ons slechts renderen wanneer het deel uitmaakt van een concreet actieplan voor een probleemgebied. Vandaar dat wij voorstellen actie 34 als zodanig te schrappen en in te passen in een vernieuwde actie waarbij de kredieten van actie 34 naar actie 35 worden overgeheveld.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Voorzitter, Collega's,

Ik stel voor actie 34 te behouden, want die actie is nuttig. Het is juist dat er reeds verschillende studies werden uitgevoerd. De studie die door ons Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek zal uitgevoerd worden, is de afbakening van gebieden met de hoogste erosiegevoeligheid en dit in de stroombekkens van de Molenbeek, Markebeek en de Zwalm. Dat zal zeer nauwkeurig gebeuren, tot op perceelsniveau, om na te gaan waar juist de knelpunten zitten en om vervolgens de mogelijkheid te scheppen een aantal structurele en deeltechnische maatregelen uit te werken. In samenwerking met onze dienst landbouw loopt reeds een initiatief rond erosiebestrijding en het is juist omwille van die samenwerking binnen onze provinciale diensten dat het nuttig is dat actie 34 behouden blijft.

De heer voorzitter

Dat was een mooi, gestructureerd antwoord, Mijnheer de Gedeputeerde. Wenst nog iemand daarover het woord? Woord en wederwoord?

Stemming

AMENDEMENT, INGEDIEND DOOR DE HEER P. VAN AUTREVE NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET VERVANGEN VAN ACTIE 35**De heer Van Autreve**

Voorzitter, Collega's,

Actie 35 hangt nogal nauw samen met actie 34. Uit actie 34 blijkt dat er al veel studiewerk is verricht over de erosieproblemen. Het wordt dan ook tijd om over te gaan tot actie. De rol die de provincie hierin kan spelen is deze van een stimulerende coördinator waarbij de verschillende partners samenwerken om tot een concreet resultaat te komen. De provincie kan hier zowel een begeleidende als sensibiliserende taak op zich nemen. De provincie gaat in samenwerking met de gemeentebesturen en de betrokken landbouwers na waar de problemen zich situeren en wat de beste oplossing is voor dit specifiek probleem. Samen voeren ze uiteindelijk het project uit en sturen eventueel bij na evaluatie. De Agalev-fractie vindt dat het beter is om te werken aan verschillende concrete projecten dan zich toe te spitsen op een proefproject dat een specifiek gebiedsgebonden probleem is en dus bijgevolg niet overal zomaar is over te nemen.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Wij blijven bij ons proefproject rond erosiebestrijding. Waarom ? Omdat op dit ogenblik gewacht wordt op de inhoud van het nieuwe provinciale milieuconvenant, namelijk of de provincies een coördinerende taak zullen toegewezen krijgen rond erosiebestrijding en of hier een financiële vergoeding van het Vlaams gewest tegenover zal staan. Deze coördinerende taak heeft betrekking op de benadering van zowel de landbouwers, de gemeentelijke milieudiensten als de waterbeheerders.

Er zal, ongeacht het milieuconvenant, worden overgegaan tot de uitvoering van het project, in het bijzonder de begeleiding bij teelttechnische maatregelen, overleg en sensibilisering van de landbouwers, onder andere via voorlichtingsavonden, bezoek aan proefvelden, enz. Voor de ondersteuning van de gemeenten met betrekking tot de structurele maatregelen wordt eerder gewacht op de bepalingen van het nieuwe convenant zoals vroeger hoger vermeld.

Ik stel voor dat de actie 35 zoals in het ontwerp vermeld wordt, behouden blijft en het amendement te verwerpen.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Zijn er daarover nog vragen of bemerkingen van andere leden ? We gaan stemmen over het vierde amendement van de heer Van Autreve en ik maak van de gelegenheid gebruik om te zeggen dat de dialoog op die manier heel duidelijk is voor iedereen, zowel vanwege collega Van Autreve als vanwege mijnheer de gedeputeerde George De Langhe.

Stemming

We gaan over tot de definitieve vaststelling van het milieubeleidsplan 2000-2004. Vraagt nog iemand het woord ?

De heer gedeputeerde De Langhe

Nog een kleine tussenkomst om te zeggen dat al de opmerkingen vervat in het overwegingsdocument raadpleegbaar zullen zijn op de provinciale website vanaf het moment dat ons milieubeleidsplan wordt goedgekeurd. Het definitief milieubeleidsplan zal, na aanpassing, kunnen besteld worden via de provinciale website en kost 100 BEF.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Nog iemand die het woord vraagt ? Stemming over de vaststelling, al of niet definitief, van het milieubeleidsplan 2000-2004. In de waardering voor de dialoog tussen collega Van Autreve en de gedeputeerde, sluit ik trouwens ook de werking van de commissie in. Er is bij herhaling, Mijnheer de Commissievoorzitter, in de commissie gewerkt rond dit geheel. We weten dat.

Stemming

PUNT 43

MOTIE BETREFFENDE HET BEHOUD VAN DE KONINKLIJKE SCHOOL MEDISCHE DIENST (KSMD) IN GENT

De heer voorzitter

Er is gisteren in de centrale commissie al één en ander over gezegd. Vraagt nog iemand het woord in verband met die motie ?

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals gisteren inderdaad in de centrale commissie reeds werd gezegd, zullen wij deze motie zoals die nu voorligt vanuit onze fractie niet goedkeuren.

Dit is niet omdat wij geen begrip hebben voor de argumentatie om de Koninklijke Militaire School, luik Gezondheid, te bewaren, met name in het kader van eventuele rampenplanning en dergelijke en voor noodgevallen. Maar om met diezelfde motie en met die argumentatie ook alle kazernes en alle militaire plaatsen te betrekken, dat gaat ons te ver.

Vandaar dat wij deze motie dan ook niet gaan stemmen.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij hebben gisteren in de centrale commissie de tekst van de motie nog eens besproken en er is een kleine wijziging aangebracht, dit op voorstel van collega Bottequin, met name het woordje 'de' wordt veranderd in 'die' in de zin "Het vertrek van de KSMD zal onherroepelijk die mensen die in Gent en ruime omgeving wonen dwingen om naar Brussel te verhuizen".

Ik zal ten gronde de inhoud van de motie, gezien het gevorderde uur, niet meer toelichten.

Ik zou vragen dat de motie goedgekeurd wordt in de vorm waarin ze voorligt met behoud van de vermelding van de verschillende militaire vestigingen op het provinciegebied voor mochten er ooit, als een soort Loch Ness, opnieuw verhuisideeën naar voren komen.

Dank u.

Stemming

De heer Beeckman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zeer kort in verband met de informatisering van ons allemaal. Er zijn tal van mensen die een factuur gekregen hebben hetzij voor de installatie, hetzij voor de garantie voor de modem, dat vanwege Telenet. Ik heb zonet de adviseur van de dienst Informatica gezien, alsook de mensen van Dolmen, en die facturen dienen niet betaald te worden. Wie ze al betaald heeft zal hopelijk zijn centen terugkrijgen, maar voor de rest moeten er geen aanbetalen meer gebeuren, noch voor de garantie noch voor de aansluiting. Dat staat trouwens vermeld in de contracten, dacht ik. Dat dient dus niet te gebeuren. Het is een fout die begaan is door Telenet.

Verder wil ik nog een oproep doen aan alle collega's die zich ingeschreven hebben voor de cursussen die hetzij in de week, 's avonds, hetzij op zaterdagvoormiddag plaatsvinden : alstublieft, woon ze bij. Het is zeer belangrijk.

Er zal u ook een plannetje toegestuurd worden vanuit de firma Dolmen. Ik zal u al vertellen, voor zij die de post niet zouden zien voor het weekend, hoe u naar de firma kunt gaan. Het is heel eenvoudig. Het noemt niet Dolmen maar GSE. Dus het gebouw is aangeduid onder de benaming GSE.

De heer voorzitter

Dat is ongetwijfeld om het gemakkelijk te maken.

De heer Beeckman

Wat de bereikbaarheid betreft : u neemt de E17 tot in Zevegem. In Zevegem neemt u richting Zwijnaarde en ongeveer op twee kilometer aan uw rechterzijde zal u het gebouw van GSE zien. De cursussen vinden plaats op de eerste verdieping. Om terug te keren, gaat u richting Zwijnaarde. Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, een zeer korte mededeling.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil nog een kleine waarschuwing geven.

Het is inderdaad zo dat in het contract staat dat de aansluitingskosten ten laste van de provincie zijn en wij zullen die dan ook conform de overeenkomst nakomen.

Maar u moet wel opletten, want het abonnementsgeld is wel voor uw rekening. Dat moet u wel betalen, want anders wordt u binnen enkele weken afgesloten van het Internet.

Het gaat hier dus enkel en alleen over de installatiekosten.

Dank u.

Mevrouw Deckers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Heb ik het dan goed begrepen dat de waarborg ook ten laste valt van de provincie ?

De heer Beeckman

Collega,

U hebt dat zeer goed begrepen. Ik heb daarnet in de bar met de mensen van Dolmen gesproken en zij nemen morgen contact op met Telenet. Dus normaliter dient dat ook niet betaald te worden.

De heer Otte

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik weet niet hoe het gesteld is met de andere collega's, maar ik heb hier vijf data gekregen voor het bijwonen van de cursus en ik ben daarvan vier keren belet.

De heer voorzitter

Mijnheer Otte,

Dat bespreekt u onmiddellijk in de bar met de eerste ondervoorzitter. Het is de plaats waar hij alle belangrijke besprekingen in dat verband heeft gevoerd.

Gelach

EINDE VAN DE ZITTING